

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXI.

NEW YORK, 15. PROSINCE 1899.

Číslo 12.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štullk, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Přispívky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Naše vina. — Tělesný vývin Američanů. — Sokol Americký. — Všeho moc škodí. — O šermu bodmo. — Náčelnické zprávy ze župy Střední a Západní. — O významu Sokolstva. — Prostná cvičení v tělocvičné soustavě Tyršově. — Dopisy: Z New Yorku, z Philadelphie, St. Louisu, z Long Island City, z Bruna a z Chicaga — Měsíční zpráva jednatele N. J. S. — Zápisky ze schůzí výk. výboru N. J. S. a různá oznámení.

Naše vina.

(Redakční poznámka k článku z min. čísla.)

Jest nám líto, že nemůžeme souhlasiti s br. V. B. Dibelkou. Byli bychom velmi rádi, kdyby všemu bylo tak, jak na počátku svého stesku píše. Víme, že Těl. J. Sokol Tyrš byla a jest posud jedním z našich nejpilnějších sborů. Však pilnost ta musí se měřiti trochu jiným měřítkem než jaké na ni br. V. B. Dibelka přiložil. Přes tři čtvrtiny počtu všech členů cvičovali dle udání bratra Dibelky a to po osm roků. Uvádí pak, že počet členů sboru dosáhl čísla 370. Z tohoto čísla tři čtvrtiny jsou 272. Věřící tomu někdo z nás, kdo poměry cvičební našich sborů zná, že byl někdy sokolský sbor v Americe, u něhož přes 272 členů cvičení pilně navštěvovalo? — Máme rádi Sokola V. B. Dibelku co vtipného feuilletonistu i domníváme se, že chtěje psáti vážně, mimovolně spáchal vtip.

Viděti přes 270 cvičenců u nás v Chicagu v některé z našich tělocvičen! Leda ve snu!

Stává se mnohým, že vzpomínajíc starých "zlatých" časů, vidí vše bývalé lepší, větší, velikolepější, i dívají se pak na přítomné dle toho. Za jejich dob bývalo vše jiné, teď vše jest v úpadku.

Chceme-li býti k přítomnosti spravedlivými, musíme se dívat trochu jinými břežemi. Musíme především uvážiti, že my sami jsme se změnili a tím i naše názory i požadavky.

Tvrzení, že by byl Sok. Americký časopisem sektářským, jest také dobrým vtipem bra. Dibelky. Snad chtěl nám tím vytknouti, proč jsme se nerozepsali také

trochu "o těch samovraždách", jež tolik byly v poslední době roztahovány.

Řekli bychom Sokolu Dibelkovi, aby prohlédl si Sok. Am. důkladně a hledal v něm, co mohlo by jej uvést k tvrzení, že jest časopisem sektářským, ale víme, že není toho třeba, poněvadž on to dobře ví i vyklouzlo mu jen něco z pera, aniž o tom věděl.

U našich příležitostných sokolských řečníků nelíbí se br. Dibelkovi, že nechválí kněze, "že jim sprostě nadávají", vyklouzlo mu také jistě z pera. Našel by dosti řečí doslovně v Sok. Am. uveřejněných, jež by ho o tom přesvědčily. My na ty pány neútočíme, nýbrž naopak. Není tomu dávno co pořadatel t. l. měl příležitost promluvit o slavnosti položení základního kamenu k tělocvičné Sokola Chicaga. V řeči své o náboženství a kněžích jediným slovem se nezmínil, přece však bylo mu v kněžských listech druhého dne vynadáno. A tak děje se pravidlem. Do podrobného výkladu se zde pouštět, vedlo by daleko, vždyť jsou to věci až příliš známé nejen zde, ale i v Čechách i všude jinde.

Křesťanství vůbec tělesnému výcviku nepřálo a nepřaje. Ať přečte si o tom br. Dibelka článek "O fysické výchově a křesťanství" v 11. čísle roku 1898 v t. l. uveřejněný.

Jak pohlíží katolický svět na Amose Komenského, jehož my co velikého vychovatele a fedrovatele našich ideí ctíme, to snad bude také Sokolu Dibelkovi známo.

My věříme, že v zdravém těle jest zdravý duch. Čemu věří nebo spíše učí křesťanství, zvláště katolické? Jemu tělo jest jen překážkou, ono je stále jen co ďábla pokušitele chce přemáhati. Kam takové učení vede, toho odstrašující příklady podávají časté soudní případy, v nichž obžalování bývají kněží pro smilstvo a jiné zločiny, o nichž v slušné společnosti nelze mluvit.

Však on to Sokol Dibelka také dobře ví, jako my.

Jediné v čem souhlasíme se Sokolem Dibelkou, jest to, že nemusili jsme býti tak úzkostlivými a pečlivými o zachování jednotnosti kroje sokolského, čím snad byli bychom předešli dalšímu tříštění sil sokolských.

Kdo však zná vývin věci sokolské zde, ten nebude se tomu diviti, že vše vyvinulo se tak, jak přítomně nalzáme.

My sami ne jednou ukazovali k tomu, že kraj u Sokola jest věci vedlejší. Zástupci sborů na sjezdech byli dosud náhledu toho, aby jednotnost se zachovala a tu ovšem výk. výbor, jenž jest pouhým vykonavatelem usnesení sjezdových, nemohl nikdy jednati jinak než jak jednal i nezasluhuje si proto výtky.

Jsme přesvědčeni, že najde se cesta a to možná v blízké budoucnosti, na které bude možno připojit se k N. J. S. těm sborům, které líší se stejnojmenným. Usnesení k tomu účelu učiněno bylo na sjezdu omažském.

Ovšem že po našem náhledu usneseš to jest nedostatečným.

Doufáme, že Sokol Dibelka až přečte si článek svůj "Naše vina" otištěný, že bude v jiné náladě než v té, v níž ho psal, i že dá nám za pravdu. Na zdar!

Tělesný vývin Američanů.

Velmi příznivý úsudek o tělesném vývinu Američanů podal italský učenec dr. Angelo Mosso, jenž pobyl nějakou dobu ve Spojených Státech studuje zde pilně soustavu tělesné výchovy a to zvláště v atletických klubech větších měst a sídel vyšších učilišť. Zmiňuje se o tělocvičně v Bostonu, pravil jmenovaný učenec dle časopisu "London Lancet":

"Zájem a obdiv, jakým nadchly mne tyto akademické pomůcky, vzbudily zároveň ve mně pocit melancholie, když připomenul jsem sobě, jak my v Itálii jsme příliš vzdáleni do takovéto dokonalosti. Postačí, pravil, dívat se na americké ulici na kolemjdoucí, aby člověk se přesvědčil, jak mnohem lépe jsou vyvinuti a silnější než moji krajané.

"Hoši i děvčata americká v tělesném ohledu předstihují naše. V Americe celá veřejnost zajímá se o tělesné cviky. Každý časopis jest nucen přinášeti zprávy o atletických závodech, o kopané, o golfu, o závodech veslařských a jiných, poněvadž jeho čtenáři jsou pro tyto věci více nadšeni než pro cokoli jiného. Amerika nás učí tím nejjednodušším a co nejvíce působivým příkladem, že tělesná výchova může býti přivedena k dokonalosti, aniž by se děla za účelem vojenským. Ve Spojených Státech nikomu ani nenapadne, aby stal se vojákem. Když vojenské moci jest třeba, tu se opatří podobně jako v Británii dobrovolným odvodem. A přes to velká Británie a Spojené Státy jsou právě ty dvě země, kde tělesná výchova dosáhla svého nejvyššího rozvinu. Můj obdiv pro tento Nový Svět jest tím větší, když pomyslím, že jeho civilizace jest věcí budoucnosti, která i pro Itálii přinese lepších dnů."

Mnoho jest pravdy v uvedeném posudku. Uvážím-li, jak dařilo se Italům prosáklým katolickou pověrečností a vydaným katolické moci po celá století a dosud namnoze v okovech pověry té trvajícím, nemůžeme se diviti, že tělesná výchova u nich jest zanedbána.

Tam, kde lid nucen jest starati se, aby páni, kněží, mnichové, jeptišky a papež tyli v hříšném nadbytku, tam kde staví se zbytečné, nákladné a nádherné kostely a kláštery, tam ovšem nezbude lidu ani tolik, aby do syta se najedl. A lid hladovící ovšem není tím lidem, který pečovatí by mohl o tělesnou výchovu.

Zajímavá jest porovnání výše uvedený posudek s oním, jež pronesl H. W. Mabie, výborný kritik a redaktor časopisu "Outlook" při nedávných závodech athleti-

ckých v Kensingtonu, mezi studenty anglických a amerických universit. Tyž pravil:

"Nebylo patrného rozdílu mezi zástupci universit amerických a anglických. Muži ti byli nápadně dobře vyvinuti, zdraví a půvabní, vyhlížejíce nepopíratelně jak gentlemani. Athletika se často přehání, však sebezapření, kázeň a práce mozku, jaká obsažena jest v takových závodech jako v oněch v Kensingtonu, ukazuje vláknou (látku), které dalo anglicky mluvícímu plemenu převahu nejen ve vlivu, ale i v zodpovědnosti v záležitostech světových".

Sokol Americký.

— Zajímavou a plnou pravdy zmínku nalézáme v Duchu Času v pojednání "Z paměti českého lékaře v Americe" z pera starého vlastence a bystrého pozorovatele národního života Čechoameričanů MDr. Jana Habenichta, jenž píše o Sokolstvu českoamerickém následovně: "Dále ve městě zahrad povstal nesčetný počet českých podpůrných, katolických, pěveckých spolků a sokolských sborův, z nichž sbory sokolské plnily vždy důležitý, záslužný a čestný úkol v zápasu o zachování a rozvoj naší národnosti; zároveň vděčí jim mládež naše za zušlechtění a vývoj těla i mozku! Koncem let sedmdesátých rozvinuly sbory tyto po celé Americe činnost velikou a staraly se o rozkvět a vývoj Sokolstva tím, že povolaly zvláštního cvičitele z Čech, p. Karla Štulíka, jenž stal se pak spoluredaktorem "Svornosti" a později doktorem medicíny v Chicagu. Sbory sokolské vydávají též časopis "Sokol Americký", kterýž jest výborným tlumočitelem "Národní Jednoty Sokolské", která založena byla v Chicagu a ku které hlásí se (r. 1898) 48 sborů. Myšlenky, založiti "Národní Jednotu Sokolskou" v české Americe, ujala se nejprve "Těl. Jednota Sokol" v Novém Yorku, a první sjezd Sokolských Jednot odbýván byl 11. a 12. srpna 1878 v Chicagu, kde položen první základ k Národní Jednotě Sokolské, ku které přihlásilo se tehdy osm sborů sokolských. Od té chvíle Sokolstvo Americké zdárně si vedlo. Zakládalo totiž nová sídla po oblasti Spojených Států severo-amerických a utvrzovalo i upevňovalo činnost svoji stavbami tělocvičen, jež mnohde s nákladem velice značným podnikalo. Hlavní síla Sokolstva Amerického spočívala ovšem již tenkrát v Novém Yorku a v Chicagu, kde dnes celá řada sokolských sborův řádně působí, z nichž některé jsou chloubou českého lidu v Americe. Avšak i v Baltimore, St. Louisu, Cedar Rapidsích a jinde staralo se Sokolstvo o povznesení věci své. V roce 1893 dne 12. srpna bylo pak chicagské Sokolstvo pod řízením sokolů Pecivála, J. Čermáka a Straky s to představití se na chicagském výstavišti shromážděnému světu veřejným cvičením, jež vrcholilo ve všestranných závodech, při nichž docílily znamenité výsledky. Zajisté zůstane manifestace tato na dlouhou dobu skvělým bodem vzpomínek a vzpruhou k úsilovné činnosti Sokolům americkým, dobývajícím si stále většího uznání a vážnosti v životě veřejném. Ano, Sokolové utvrzují mne v přesvědčení, že jich působením český živel v Americe zůstane českému národu na delší

dobu ještě zachován, ano v řadách sokolských junův a mužů je dosud mnoho horlivých vlastenců a upřímných svobodářův, jimž láska k národu není lichou frází! — Rozvoj českého Sokolstva ve Spojených Státech mohl však býti jistě ještě značnější, kdyby byli holdovali svobodověrci na česko-americkém západu vznešené myšlence sokolské s tímže zápalem a nadšením, jako osvojení Čechové v některých městech východních! Jednota čítá dnes (20. listopadu 1898) 2999 členův. Pokrok v počtu Sokolstva byl by však mnohem větší, kdyby byl pochopil český lid v západních státech přebývajících pravý význam zásad a snah sokolských. A přec i bez hmotné i mravní podpory obecnstva tamnějšího dodělali se západní Sokolové vlastní silou a obratností dosti značných úspěchův. Výsledky mohly však býti skutečně velikolepé, nebýti prokleté netečnosti spolubratrův katolických k národním ideálům Čechův amerických. Pohříchu zapustila lhostejnost, ba i nenávisť proti každé v mozku svobodomyšlném se zrodilší myšlence v řadách českých katolíků kořeny příliš hluboké, jež nemožno vymýtiti. Pročež ve všech okresích, kde český katolicismus převládá — není o Sokolstvu ani potuchy. Tak na př. zavládá úplná stagnace ve všech, česko-moravským lidem obydlených okresích velikého Texasu. Neméně postrádá tisíce českých katolických junův a mužů přichylnosti a lásky ku snahám Sokolstva v okresích Tama a Winneshiek v Iowě; Scott a LeSueur, Minnesota; Bon Home a Yankton v jižní Dakotě; Walsh a Richland v severní Dakotě atd. — Avšak i v Clevelandu, St. Louisu, v Novém Yorku a v Chicagu, kde nalézá se tisíce a tisíce katolických rodin, jest plápol nadšení pro zájmy sokolské v kruzích katolických pranepatrný. **Nebýti české svobodomyšlné strany ve Spojených Státech — nestávalo by v české Americe sborův sokolských !”**

Sokol “Chicago” pořádal dne 4. m. m. ve své nové tělocvičně veřejný závod v “basket ballu”. Súčastnili se ho členové Plzeňského Sokola, T. J. Sok. Čechie, T. J. Sokol Tyrš, T. J. S. Tábor a četa Sok. “Chicago”. Vítězem byla četa T. J. Sokol Tyrš. — Poněvadž z vítězku závodu toho zamýšlel Sokol Chicago zakoupiti si potřebné náradí, dalo se čekati, že obecnstvo hojně se dostaví a tak dobré věci pomůže. Žel, že se tak nestalo. Zdá se, že obecnstvo naše již mimo tanec nedbá o nic jiného. “Házená do koše” jest našemu lidu něčím novým, i měla by ho tedy k četné návštěvě přivábiti. Že se tak nestalo, ukazuje, že zájem o tělocvik u nás hyne. Jaké toho jsou následky, jest nejlépe viděti na české mládeži a jejím chování. Jsou to smutné poměry. Však v mládeži vinu nehledejte! Jest proto nezvedenou, že rodiče se o ni nestarali. Na těch spočívá všechna vina!

Sbor Tyrš C. R. Sokol v Cedar Rapids, Ia., vyloučil F. K. Ringsmutha ze svého středu. Pamatujeme se dobře, že jsme varovali před tím člověkem sbor v Cedar Rapidsích, aby za člena ho nepřijímal, poněvadž člověk takový za člena do sboru sokolského přijat býti nemá. Kdyby se bylo dbalo naší výstrahy, člověk ten v časopise svém nebyl by natropil tolik ostudy sboru sokolskému v Cedar Rapids. Sborny sokolské mají býti

trochu pozornějšími a opatrnějšími při přijímání nových členů.

— Jsme přesvědčeni, že náhledy Sokola J. Čermáka o užitečnosti a velké důležitosti cvičitelských sjezdů, jak o nich v m. č. píše, jsou úplně správný i viděli bychom to velice rádi, aby co nejdříve staly se skutkem, však brzké provedení jich překazí nedostatek peněz, kdybychom chtěli je co samostatné jen sjezdy cvičitelské provésti. Myslíme, že dala by se věc rozluštiti tím způsobem, že by se při našich závodech župních a závodech N. J. S. takové sjezdy cvičitelské odbyly. To by byly vhodné příležitosti. Do závodů příštího roku v Clevelandu není daleko a při těch mohl by se prvý takový cvičitelský sjezd odbyti. Nepochybujeme, že se tak jistě stane.

— Někteří domýšlí se snad, že zaváděním některých amerických tělocvičných her do našich tělocvičen, chceme do nich vnést také některé americké zlovyky. Kázeň musí býti zachována stejně při hrách jako při cvičení a rovněž tak i vše čeho pořádek vyžaduje. Tam, kde cvičenci při hře žvýkají tabák a plivají kolem, jistě slušnějšího cvičence ze svého středu vypudí. Rovněž nutno toho dbáti, aby se cvičením začlo se vždy v přesně předem ustanovený čas. Nehledí-li se toho, jistě poškodí se tím návštěva.

— Tam kde nemají peněz nazbyt, a to je v mnohých sborech, mohou si poříditi některé potřebné náradí domácí výrobou. Tak stojany a košíky potřebné ku hře “Házená do koše” může si mnohý sbor zaopatřiti “domácí”, jež mnoho státi nemohou a vyhoví svému účelu právě tak dobře jako dražší koupené.

— Aby zakryli svoji pohodlnost a řekněme to přímo lenivost a netečnost o své zdraví, říkají ti naši starší bratři, že by rádi chodili do cvičení, jen kdyby tam pro ně něco bylo, co se pro starší hodí. Když se však něco hodí se pro starší do cvičení zavede, tu přece zase zůstanou doma. “Řeč se mluví a pivo se pije”, praví jedno z našich moudrých přísloví. A tak to bývá se cvičením starších. Píšeme stále těch “starších”! Jaké “starši” to myslíme, každý rozumí. Jsou to ještě třeba mladici tak kolem pětadvaceti neb třiceti, ale pokládají se již za starší. Těch skutečně starších jest tak málo činných, že jsou skutečnými bílými vránami. Však nechceme psáti dlouhé výklady tuto. Chceme se zmíniti, že v Plzeňském Sokolu byly zavedeny hodiny věnované jedině šermu, v nichž pilný a horlivý Sokol A. Haller, každého s uměním šermovním seznámí. Jest to výborná příležitost pro každého věnovati se zdravému a prospěšnému cvičení, i měla by býti využítována co možno velikým počtem Sokolů.

— Pilných a horlivých pracovníků v řadách našich máme poskrovnu. Někteří přijímají zodpovědné úřady, aniž by pak povinnosti jich náležitě plnili. Vzorně pilných činovníků všude jest nedostatek. Proto vždy rmoutí nás, kdy některý z nich odchází, jsa nucen k tomu okolnostmi, nejčastěji povinnostmi svého životního povolání. Ve výk. výb. jak všichni dobře víme, byl takovým vzorným pracovníkem jeho jednatel, br. Josef Říha. Kdo ví, co práce jest spojeno s jmenovaným

úřadem, má-li býti zastáván náležitě, ten dovede si představit, jakou práci br. J. Řiha pro Sokolstvo vykonal, zastávav úřad sobě svěřený po celou řadu let vzorně. Loučíme se těžce s ním a děkujeme mu srdečně jménem dobré naší věci sokolské za vše, co v prospěch její vykonal. V dějinách N. J. S. činnost jeho dobře zůstane zapísána.

Všeho moc škodí.

Pokání těžké měli bychom uložit všem těm "milým bratrům", kteříž pod rouškou opravářských snah rozedírají staré rány, rány sotva zacelené, jež druhdy bolestně rozedíraly tělo organisace naší. Hřích opravářů těchto jest tím větší, čím delšího času třeba bylo k uklidnění rozjitřených myslí členů různých sborů.

Jidáš zaprodal Krista v době, kdy jeho lidstvu nejvíce bylo třeba. — Dotrpěl Kristus, dotrpěl i Jidáš — a každý z nich zanechal po sobě jinou morálku potomkům doby své.

Jest dokázaná pravda, že třeba miliony byli vyznavači nauky Kristovy, přece jen žádný nechce následovati příkladů jeho, ba ani ti, kdož jeho učedníky se nazývají. Za to však Jidášů — Jidášů zrádných, kolem nás se jen hemží a zabloudili i v řady naše. My ve své šetrnosti dovolujeme jim, by jedovatou slinou házeli po činnosti naší, by hanili a lzivými doklady bourali, co mnoho ruk k vytvoření potřebovalo.

Napatřím v řadu těch, kdož počítají se za neomylné, nedotknutelné, nepovažují ani naše spolkové jednání za takové. Náhledy a opravy pronešené na základě zdravých, rozumových úvah, jsou mně vždy vítaným číslem. Však výstřelky ala Ringsmuth-Vokoun — založené na nepravdě, sloužící jen k osočování sboru a plození nesvárů, zůstanou opovržením hodné, ať úmysl pisatelův jakýkoliv. Zvláštní jest, že každý z nich, osočiv a po černiv předmět úvah svých, dovolává se bratrství, volá po národní osvícenosti a zaklíná se, že jedině blaho celku, blaho národa na zřeteli má.

"Naše vina", úvaha br. Dibelky, uveřejněná v posledním čísle Sok. Am., naplnila nejen mne, ale i mnoho jiných pocitu soustrasti. Já sám, kdybych nevěděl, jak výnosné zaměstnání br. D. má, domýšlel bych se, že zá-lusk má na reverendství. By však bratři, neznající důkladně poměry naše, nebyli svedeni k pochybnosti a na cestu nepravou, dovolím si článek br. D. posouditi jak já mu rozumím.

Trinácte let tomu, co br. D. navlékl na sebe sokolský kabát. V Chicagu stával Plz. Sokol, T. Jed. Sokol, Č. A. Sokol, Čechie, Praha a Linha a Fuegner. Však po dobrém uvážení shledal br. D., že žádný za nic nestojí a proto po důkladném příkladu založen sbor nový, takřka vedle cvičební síně Plz. Sokola. Stať pojednávající o tom, jest zpověď, za niž br. D. mnoho vavřínů nesklidí. — Jedna otázka budiž však rozluštěna. Jest to skutek dobrý, sokolský, založí-li kdokoli vedle stávajícího sboru v stejném okrsku sbor nový? O těchto zakladatelích, kteří vyplňují ty citelné (?) nedostatky počtu českých spolků v Chicagu, napsáno toho bylo již dosti, a to po-

volanějšími bratry, však ani jedna řádka chválou neoplyvá.

Nebýti té zakladatelské horlivosti, nebylo by dnes třeba hledati cesty a starati se o slučování sborů vedle sebe živořících. Dokud sbor bratrem D. založený nepatřil k N. J. S., čítal 370 členů a z těch tři čtvrtiny jich cvičilo. Dvě stě sedmdesát sedm a půl člena cvičilo u sboru toho. To připadá mně jako ta "Vokounova" samovražděná procenta. Co mně se týče, měl bych z toho upřímnou radost, kdyby byla to pravda, ale ježto br. D. k nepravdě se obrací, by přítomné poměry křiklavěji vylíčiti mohl, tu musím tvrzení takové za nepravdivé prohlásiti. Jsem jist, že ani br. D. nevěří tomu, co v článku tom napsal a nemohu proto pochopiti, proč tolik se rozepsal.

Br. D. praví, že sbor ten měl \$2000, při čemž jak z úvahy vysvitá, musel se obnos ten scvrknouti na menší číslo. Mně do toho ovšem ničeho není, však když již br. kazatel nám dává naučení, jak oproti vyznavačům katol. víry chovati se máme, měl podotknouti, že právě ve středu těchto dožil se sbor jeho sklamání a že i kapse jejich patronátem katol. sině odlehčeno bylo. Teprvé když prozíravější členové poznali, že za trnož sbor jejich sloužití má patronům církve, vystěhoval se z místnosti té.

Jsem v Chicagu deset let a skoro také tak dlouho patřím k Plz. Sokolu, však mně ani komu jinému není nic známo o tom, že bylo jednáno o vyloučení Sokola Hurta proto, že cvičil u T. J. S. Tyrš. Zdá se mi, že br. D. jde ve své fantasii trochu daleko. Co člen Plz. Sok. ujišťují br. D., že sbor ten vykonal více dobra než br. D. je známo a nezaslouží si výtek.

Plz. Sokol je hrdý na to, že odchoval řadu cvičenců, v nichž jiné sbory našli své nejlepší cvičitele: (Tyrš: Hurt, Šuch, Budilovský; Praha: Vonásek, Klaus; Čechie: Pecivál; Chicago: Červenka, Jiroušek, Straka), z nichž dodnes většina u sborů těch působí.

Pisatel "Naší viny" je znamenitý statistik. Co napsal o té návštěvě žactva, to se povedlo. Zdá se mně to příliš "jádrné" a nestojí to za odpověď.

Náš časopis je sektářský? Myslí, že nebyl by, kdyby do něho dopisovali páni od "Prokopa?" Vezmětež bratři všechny ročníky tohoto desetiletí a povězte mně, mnoho-li těch urážek adresovaných našim krajanům katolíkům tam nalezáte? O urážkách zbytečno mluvit! Či měl bych sám činiti pokání za článek "Páže tuž — pravdě služ", otištěný v čísle 3 roč. '95? Ne jen si jej br. D. přečti, je to hotová odpověď na Tvou "vinu", napsaná před čtyřmi roky.

Br. D. dle všeho nemiluje přímost, jemu zamlouvá se ramenářství. Tak jako katolíku není třeba stydět se za své přesvědčení, tak ani mně toho není třeba, přiznávajícímu se k vznešeným ideálům Sokolstva, kráčícím ruku v ruce s osvětou.

Br. D. dovolává se stanov. Dobrá, pak já mu musím sdělit, že povinností naší jest starati se nejen o tělo, ale i ducha příslušníků našich. Povinností redakce jest nejen technické články přinášeti, ale i jinou četbou na

duševní povznesení svých čtenářů působiti. Jak směšnou figurkou byl by tak mnohý náš svalnatý Herkules, jenž strachy by se třásl při poslouchání povídky o čertu neb o čistci. Herkules takový zůstal by duševně mrzákem — a takých odchovati sobě rozhodně nechceme. Poukáže-li se někdy na to, že zázraky panenky lurské jsou švindl, potopa světa — báhorka neškodná, spolknutí Jonáše — nesmysl, stvoření světa — výsledek kněžské hlouposti, uplácání člověka z hlíny a vdechnutí do něho života — rouhání se přírodě, již Darwin tak vítězně obhájil, pak br. D. není to urážení našich katolických rodáků — toť pravda, a tu hájiti a hlásati jest povinností každého, kdo duševně nezakrněl.

Či máš snad jiný recept, jak duševně lid náš povznést by možno bylo? Snad tím, by pravda se mu zatajila? Tys velmi štědrý, ježto pohodlnému, bezstarostnému ubíjení času kněžími a ješitné nedotknutelnosti věřících, obětoval bys celou budoucnost národa.

Věda slavila již tisícera vítězství nad hloupostí všech neomylných papežů a bude slaviti na dále a jen ten národ, jenž vědy a pokroku se přidrží, dodělá se úspěchů ve všech směrech působení svého.

Pisatel "naší viny" jest "trináctiletý Sokol." Děkuji Ti za to přiznání a přidám, že za ten čas mohl's více poznati o spolubratřích svých. Však nedokonalé jest nazírání toho, jenž zavírá oči tam, kde otevřeny měl by je míti. Mně a tisícům jiných není tajno, že Sokolstvo sleduje dráhu pokroku, však br. D. o tom neví, ba má tolik smělosti, že nás za to kárá. On bezpochyby nečte katolických listů a proto neví, co urážek sněsti musel od "mírumilovných" katolíků lid jiného vyznání, nás Sokoly nevyjímaje. Však v orgánu našem žádné polemiky s listy těmi nenajdeš, leda někde zruko pravdy, jež tak pálí ty, jichž se týká. A věz br. D., že pravda pronesená není urážka.

Ten, kdo pochopil, co jest to svobodomyšlnost, tomu zůstane úplně lhostejným, pakli souseď jeho klaní se třeba zlatému teleti, ale také má tolik hrdosti v sobě, že nenechá si předpisovati, čemu sám klaněti se má. Je-li však pro rozdíl v smýšlení napaden, odpoví krátce: — "Tele je symbol trpělivé hlouposti a té se nepokloním". Tak mluvíme i my; taková zmínka někdy v našem orgánu a proto celá četba v něm "nezáživná."

Buďsi, pro jednotlivce extra vařit nebudeme, nám to chutná.

Konečně zvláštních diků mělo by se Ti dostati od výboru župy Střední. Chudáček výbor! Posílá provolání bratrské jednotě Sok. Slávský a druhým sborům patřícím k stejné župě, bratrům Polákům, Prvnímu Slovenskému Sokolu, a namáhá se, by docílil lepší shody sborů těch, by předstoupili jsme jednou před obecenstvo jako skuteční bratři a aby dokázal, že není pravdou, že ničeho nečiní drímaje sladce někde při sklenici piva. Ano, br. D. přišel právě v čas, by rozdmýchal starou řevnivost. Myslí snad, že vytahováním a přeháněním starých historek nějakého pokroku se docílí? Co znamenati mají jinak poznámky o Sok. Slávském? Kdyby se i bylo stalo, že některý pošetilec pronesl poznámky nešetřné, pak stejně nešetřné jest z hříchu toho celek

obviňovati. Či domýšlí se br. D., že podobným psaním větší chuti k společné práci jim dodá?

Ku konci tvrdí br. D.: Kdybychom se byli věnovali více společenskému životu, mohli jsme míti zaplacenou tělocvičnu, divadlo a j. Já však pravím: Kdyby nebylo bývalo tolik falešných proroků, z nichž každý zakládal spolky dle své chuti a vůle, stával by zde sbor silný s dostatek, aby to vše byl mohl provésti.

Než ukončím, jsem nucen poznamenati Tobě br. Diabelko, že nechoval jsem proti Tobě nikdy žádné zášti a nechovám. Bývali jsme vždy dobrými známými a proto tím více mne rmoutilo, že právě Tobě musím takto odpovídati. Jsi tím však sám vinen. Nešetřně dotýkáš se citů, jež jiným jsou posvátnými a proto nemůžeš očekávati, že každý mlčky zasazené rány snese. Milejší by mně bylo, kdybych chvalořeči o Tobě mohl psáti.

V listu našem není místa pro polemiky a nebýti toho, že napadáno celé naše zřízení a odsuzována snaha šířiti pokrok v řadách našich — ani řádky v odpověď bych nepsal. Na zdar!

A. Haller.

O šermu bodmo.

(Pokračování.)

Končír a chránidla.

K šermu především třeba končíře. Na jakosti jeho áleží mnoho a proto zaopatř sobě každý končír dobrý. Varujeme každého před kupováním laciného zboží, neb při kupování šermířské výzbroje šetření je nemístné. — Mezi námi najdeme často ještě končír, jenž svými rozměry a váhou připadá nám jako předpotopní rarita, nemluvě ani o jakosti ocele, již po každém bodu třeba podešví narovnávat. Je-li čepel ze špatné ocele, lehce se zláme a tím i sami sebe nebezpečí vystavujeme. Kupuješ-li končír, dbej těchto pravidel: Jílec (ona část končíře, již v ruce držíme) nebuď rovný, nýbrž prohnutý, neb takový lépe se drží v ruce a připouští snažší pohyby při krytech. Čepel (želízko) nemá se šířkou líšiti mnoho od tloušťky. Dběj přísně toho, by nebyl "tvrdý" t. j. by ohýbání jeho dělo se lehce — měkce. Tvrdý čepel se snadno zláme. Délka čepele nemá býti větší 34 palců, (dle závodních pravidel "Amateur Fencers League of America") neužívej však kratších 32 palců. Rovnováhu končíře hledej na čepeli, jeden palec od brejlí neb zvonce, jimiž místo brejlí mnohé končíře opatřeny jsou. Konec čepele "hrot" opatřen jest malou ploškou, na níž navlekujem kaučukovou kuličku. Odporujeme však, by ploška tato obalovala se reznou nití, již dříve smolou, po případě i voskem natřeme. Při obalování hrotu nitmi docílíme dvojích výhod a sice: ušetříme hrot obtěžkání, jež na pohled je nepatrné, v praxi však velmi znatelné. Dále stane se hrot při pohybech méně znatelný, jelikož nití nenabalíme nikdy tolik, by vyrovnaly se rozměrem kaučukové kuličky. Nesmí se jich nabaliti zase tak málo, by nastávalo nebezpečí, že pronikne hrot plečení masky.

Maska (kukle) nechť je spíše hustší než řídká a to z dobrého ocelového drátu. Nekupuj jiné masky, než ta-

kové, která chrání zároveň uši a temeno hlavy. Jsou masky v prodeji, které sotva obličej přikryjí a tudíž rozhodně k ochraně hlavy se nehodí. Při šermu končirem se neseká, to jest pravda, nedá se však předvídati, jakou náhodou i temeno hlavy poraniti můžeme. Uši rozhodně musí býti chráněny. Masku potřebujem při šermu stále a proto nechť je důkladná. Jak již předem praveno: ať začátečník neb šermíř pokročilý, bez masky šermu nikdy se nesúčastňuj, jest to nebezpečné a mnohý již nedbalost tuto draze zaplatil.

Dále třeba, bychom i ruku před úrazem chránili. K tomu stačí i obyčejná rukavice. Rukavice pro šerm bodmo určené, jsou vycpávané a chrání i zápěstí, jsouce opatřeny manžetami, jež jsou obyčejně z tvrdší látky. Jsou odporučení hodny, hlavně pro toho, kdo šermuje končirem, jehož brejlí není opatřeno koží.

Celkem ruka není vystavena velkému nebezpečí. Nedbalost však ani tady nesmíme připustiti, ježto mnohdy nepatrné škrábnutí hranou čepele přivoditi může otravu krve, zvláště je-li čepel rezavý, což zhusta se stává. K vůli stejnosti jest však dobře, když celá četa má i stejné rukavice.

Mezi námi šermovalo se obyčejně v cvičební košili, což jest bez odporu trochu hazardní. Není z nás nikdo přítelem choullostivosti, však bodání do takřka nahého těla není nic příjemného a také se neodporučuje. Je-li hrot silný a celý čepel tvrdý, pak mnohý "rovný" bod jest dosti bolestný a vídali jsme již často modrá kolečka na prsou šermířů v cvičebních košilích. O těch čmárách po před a záloktí i ramenou netřeba mnoho psáti. Nejlepší chránidlo pro prsa, rámě i krk je šermířský kabátec se stojacím límcem. Není třeba, by byl z drahé látky, postačí, je-li z režného plátna, zapínající se z levé strany t. j. opáčně jak kabát obyčejný. Kdo nemá kabátec, uživej prozatím tak zvaný "Sweater." Hodí se k šermu lépe než cvičební košile.

Tím naznačeno, co k ochraně těla třeba a zbývá tu ještě podotknouti, by každý opatřil si i střevíce. Nejlepší jsou prý (?) francouzské pravidelné šermířské střevíce s širokými podešvy. Nám zamlouvají se obyčejné naše cvičební střevíce s gumovými podešvy a sice proto, že na podlaze v nich nekloužeme.

Š k o l a š e r m u .

Dříve než-li přikročím k popisování cviků samotných musím se zmíniti o způsobech šermu.

Nejznámější jest dnes francouzská škola šermu a po ní italská. První vyznamenává se svou uhlazeností, rychlostí a důvtipem, — druhá silou a jak šermíři tvrdí, zákeřnictvím. Nám zůstaň to jedno, nebudem té druhé zlořečiti a to již z toho důvodu, že žádný z nás mnoho o ní neví. Jedna věc je jistá a to ta, že již tak mnohý Francouz s jeho uhlazeností dostal od Itala výprask.

Ve Spojených Státech cvičí se francouzská škola. Máme zde mnoho dobrých profesionálních šermířů učitelů, z nichž takřka každý má nějakou svou "zvláštnost", t. j. přívěsky. Z mladších učitelů vyniká Heintz, jenž přidržuje se učení svého otce, jenž je učitelem šermu při vojsku. Dle něho bylo vyučováno též v cvičitelském

kursu N. J. S. Nám líbí se u něho, že hledí celou školu šermu vytvořiti co možná nejjednodušší.

V cvičitelském kursu prvně podán byl správně obraz toho, jak šerm bodmo prováděti se má. Až do času toho málo bylo toho známo o šermu mezi námi a i ti staří šermíři (?) naši počínali otvírati oči. Krátce, počátek byl učiněn a záleží na nás, by toto oduševnělé, bohatýrské cvičení pilně pěstováno bylo.

Úrazem zůstává nám názvosloví. To, co v češtině o šermu napsáno bylo, nám nestačí. Tyršova škola majíc úplně české názvy — nestačí. Co máme, je staré.

Dlouho byl jsem na rozpacích, jak nejlépe šermu mezi námi prospěti. Co Sokolové měli bychom používati českých výrazů, jinak vyčítáno nám bude, že mateřštiny si nevážíme. Jak vypadá to však v Čechách? Píší česky, — body a kryty jmenují francouzsky — a je to také dobré. Snad pohlíží na šerm jako na něco internacionálního a nechávají mu starý ráz jeho původu.

Nám Č. A. Sokolům ani ryzé české názvosloví by mnoho neprospělo. Těch pravých šermířů bude mezi námi dlouho ještě a snad vždy malé procento. Američané, Němci, Švédové a vůbec všechny zdejší národnosti užívají anglo-francouzské názvy. Přidrží se tudíž stejného a sice z dvou důvodů; předně:

Anglo-francouzské názvosloví užíváno bylo v kursu N. J. S. a jest tudíž mezi námi nejznámější. Zavážením nových názvů přivodil by se zmatek hned při počátcích a toho jest třeba se vyvarovati. Za druhé: Nás je zde přece jen málo a nemůžem se v šermu sami na sebe spoléhati. Sejdeme-li se kdes s Američanem, Němcem atd. nám nemožno s nimi o šermu mluvit v pádu, že jenom české názvosloví známe. Neponíží-li hrdého Němce francština, nás tím méně.

Pokusím se dle možnosti přidati názvy české, jež však nepodávám co jediné správné a proto každá oprava — ovšem že jen taková, již opravdu opravou zváti můžeme, — bude vítána. Ostatně při obyčejných pohybech držeti se musíme názvů užívaných při úpolnických cvičeních a jen některé základy a přebody třeba pokřtiti.

Tím zakončuji dosavadní úvod a přikročím k popisu.

J a k m á m e d r ž e t i k o n č í r .

Správné držení končire hraje důležitou úlohu při šermu. První povinností učitele jest, vyložiti žáku důkladně, jak končír držeti má. Ze zkušenosti známe, že mnoho jest těch, kdož končír nesprávně drží a následkem toho pak i jiných chyb se dopouští.

Jak již předem bylo řečeno, jílec končire má býti prohnutý. Vezmem tudíž jílec do ruky tak, by palec spočinul na horní ploše (vypouklé) jílece, při čemž zůstane napnutý. Druhými prsty obemknem jílec a přimáčkнем jej ku brášku palce.

Končír na rozdíl od šavle držíme volně a jen při některých útocích (chase, encircle) pevněji jílec v ruce sevřeme. Varujeme každého před křečovitým, toporným držení končire. Při držení takovém nikdy lehkostí v šermu nedocílíme, naopak rychle se unavujem, následkem čehož celý šerm pak nejistě provádíme.

Při všech pohybech páže hlavní úlohu hrají prsty a zápěstí, podřízenější úloha připadá na paži. Z důvodu toho již tedy zřejmo, co dobra od správného držení končíře při šermu vyplývá.

Další důležité pravidlo jest, bychom končíř drželi vždy tak, by širší plocha čepele tvořila vrchní plochu. Jest to nevyhnutelné, neb jinak při "bodou" končíř jistě by se zlámal.

Nastupujeme-li v řad neb v dvojice proti sobě mějme páže v připázení. Pravá ruka, v níž končíř držíme, buď též v poloze palcové. Končíř držíme bočně, šikmě, hrot as $\frac{3}{4}$ palce od podlahy.

Výminečně při pochodech nosíme končíř připážno vztýčený. Pravá ruka je v případě tomto v poloze hrbeční. Jilec drží palec a ukazováček. Oba tyto prsty přitlačíme k pravé kyčli, při čemž páži slabě ohneme v loktu. Čepel končíře přiléhá k ramenu.

První cvičení, jež nám při nastoupení k šermu nutno probrati, jest:

Pass on guard (Přechod na střeh.)

Přechod na střeh pozůstává z několika pohybů, jež provádíme celkem ve čtyřech dobách.

Postup pohybů těchto zůstává vždy stejný, ať cvičíme v řadu neb v dvojicích a jest následující:

I. Vykonáme v levo sraz, t. j. učiníme $\frac{1}{2}$ obrát na levo. Pravé chodidlo směřuje rovně proti smýšlenému protivníku; levé chodidlo je kolmé k pravému, jsouc patou za patou pravé nohy. Takto postavená chodidla tvoří pravý úhel. Obrát vykonáváme vždy o levé patě, odrazem pr. špičky.

Pravá paže současně s obratem odpaží. Končíř podrží stejnou polohu, v níž se nalezal, však s tím rozdílem, že tvoří nyní jednu přímkou s pravou paží. Ruka zůstane v poloze palcové. Cvičíme-li ve dvojicích proti sobě, pak končíře skříží se na vnitřní straně. Hledem t. j. obličejem obráceni zůstanem k domnělému protivníku.

II. Napnutou pr. paži vzpažíme. Končíř zůstává při pohybu tom stále v jedné přímce s paží. Jakmile dosáhnem bodu vzpažení, rychle paži v loktu ohneme. Po tomto pohybu paže je skrčena upažno. Zároveň sklopíme ruku v zápěstí a spustíme končíř za tělo šikmě dovnitř. Celý pohyb děje se ovšem bez přestávky. Levá paže zůstane v připázení.

III. Mrštěním paže do odpažení zaujmeme stejné postavení, v němž na dobu první jsme se nalezali.

IV. Čelným, obloukem spodním, opiše hrot končíře cestu $\frac{3}{4}$ kruhu. Pohyb ten neprovádí se však více paží napnutou, nýbrž skrčenou a sice tak, že loket vzneseme výše jak ruku a část pohybu většinou otočením ruky v zápěstí provedeme. Paže se již více nenapíná, nýbrž zůstane skrčena, ruka ve výši prsou, (bradavky) loket 6 až 8 palců od boku vzdálený. Hrot končíře směřuje do výše očí protivníka.

Na dobu čtvrtou přejdem již na střeh samotný a tudíž i pravá noha patřičnou změnu postoje vykoná. Když vykonali jsme pohyb paží as z polovic, tu i pravá noha současně šine se v před tím způsobem, že chodidlo málo pozvednem a as o dvě jeho délky v před pošineme.

Zároveň ohneme obě nohy v kolenou a sice tak, by pravá holeň byla kolmo na podlahu.

Levá ruka zakončí přechod tím, že současně vzpaží v oblouk. Ruka nalezá se ve výši nad levým ramenem, prsty k sobě přilehlé, palec málo oddálený.

Udržeti správný střeh po čas šermu není každého šermíře dobrou vlastností. Jsouť starší šermíři, znající školu skrz na skrz a přece již jen po krátkém setrvání ve střehu dopouští se osudných chyb v postoji tomto. Právě proto tím více musíme přihlížeti k správnému dodržování střehu u začátečnicků. Navykne-li si kdo ze začátku nějaké chybě v šermu, těžko — ba mnohdy vůbec již nápravy u něho nedocílíme. Jedna z často vyskytujících se chyb jest ta, že cvičenci trup předklání. Trup musí býti zpřímá. Váha těla musí z větší části spočívati na levé noze z důvodu, jež později uvedeme. Druhou velkou chybou jest, že cvičenci ohnuvše nohy v kolenou, levou nohu sice ohnou, při tom ale i koleno dovnitř vyvrátí, z čehož povstane postoj nejen nejistý, ale i příšerný. K tomu druží se ještě pochybné držení levé paže, již často vidáme prsty spočívati skoro až na levé straně prsou a loktem dovnitř směřujícím. Již ze zdravotního stanoviska musíme k tomu přihlížeti, by páže tato v kloubu ramenním byla co možná stažena na zad. Vyplyne z toho pro nás dvojí užitek, předně: hrudní koš se rozepne a tím stane se dýchání volnější, tudíž i účinnější. Za druhé: prsa naše stanou se užším terčem pro soupeře našeho, ježto celá levá strana prsou stáhne se na zad, kryjíc se pravou stranou prsou.

Pravý loket naopak mnozí cvičenci drží od boku oddálený. Jest to chyba, jež při krytech nejlépe se pozná. Pravý loket buď vtočen trochu dovnitř, by předloktí mohlo co možná přímě k protivníkovi směřovati.

Chodidla zachovejtež stejný směr a úhel, jako při srazu.

Chceme-li se přesvědčiti, zda cvičenci správně mají rozloženou váhu těla na nohy, velíme:

Two appels (Calls) dvojný podup.

Dvojný podup skládá se z dvou lehkých úderů pravého šlapadla o podlahu. Podupy dějí se rychle za sebou. Je-li váha těla správně rozložena, pak i podup snadno provoditelný jest. Jeť tenkrát, když mnoho váhy na pravé noze spočívá, stává se podup těžkopádný, což prozrazuje nesprávný střeh. Po každé, když ze stoje spatného přecházíme na střeh (na čtyry doby), vykonáme dvojný podup beze všeho povelu.

Close to the rear (front) sraz na zad (na před.)

Výkon tento předchází vždy dvojný podup. Jsme-li na střehu, vykonáme sraz na zad tím způsobem, že po vykonaném dvojném podupu napneme obě nohy, při čemž pravou nohu špičkou od podlahy odrazíme a pravou patu k patě levé přirazíme. Pravou paži spustíme do odpaž., končíř skloníme. Levá paže připáží.

Sraz ku předu vykonáme opáčně a sice: napnuvše nohy odrazíme levou špičku od podlahy a přišinem levou patu k patě pravé nohy. Pravou paži vzpažíme ze-

Zpráva náčelníka župy Stř.

Jméno jednoty:	Počet členů činných	Počet členů příspívajících	Počet záků od 14 roků	Počet záků do 14 roků	Počet záček od 14 roků	Počet záček do 14 roků	Počet členů cvičících	Počet členů cvičitelského sboru	Počet Sokolek	Kolikrát cvičili členové	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
T. J. S. Vlast, Chicago	30	—	—	22	—	15	8	—	—	24	1	120	5
T. J. S. Čechie, Chicago	77	—	10	31	—	—	20	1	22	25	2	300	12
Plzeňský Sokol v Chicagu ... za zář. V čci. a srpnu prázdniny	188	—	11	51	—	37	21	—	60	8	2	64	8
T. J. S. Tábor, Chicago	41	—	7	14	5	10	9	—	12	26	1	182	7
Sokol Chicago, Chicago	115	—	—	33	—	26	15	7	25	24	1	240	10
Č. Am. Sok., Manitowoc, Wis.	24	—	3	—	—	—	7	2	—	10	1	60	6
Těl. Jed. Sokol St. Louis	?	—	21	51	26	61	24	1	—	17	2	187	11
T. J. S. Milwaukee, Wis.	135	—	16	35	—	27	17	3	84	25	1	75	3
Těl. Jed. Sokol Tyrš, Chicago. za zář. V čci. a srpnu prázdniny	61	—	7	103	—	58	12	1	23	8	1	48	6
Úhrnem	671	—	75	340	31	234	133	14	226		12		

Ve zprávě T. J. S. v St. Louis, Mo., neudán počet členů činných. — Dne 22. čce. Plz. Sokol oslavil své 20leté trvání.

Náčelnická zpráva župy Zápa.

T. J. S. Omaha	102	—	9	35	—	—	25	12	18	21	2	283	13
„ So. Omaha, Neb.	39	—	5	—	—	—	11	5	—	17	1	52	3
„ Žižka, Bruno, Neb.	18	—	7	14	—	—	10	2	18	18	1	121	6
„ Prague, Neb.	33	—	—	—	—	—	7	3	—	16	1	83	5
„ Kar. Jonáš, Abie, Neb.	32	—	1	4	—	—	5	—	—	12	1	59	5
„ Tyrš, Cedar Rapids ...	97	—	7	15	—	17	6	2	—	24	1	119	5
„ Milligan, Neb.	71	—	2	12	10	18	12	3	25	15	1	113	7
„ K. Jonáš, Wilson, Kas.	25	5	3	—	—	—	8	2	—	10	1	80	8
„ Crete, Neb.	46	—	6	—	—	—	14	—	9	18	1	204	11
Celkem	463	5	40	80	10	35	98	29	70	151	10	1124	63

Zábav pořádáno v župě 6 a sice: 3 výlety (1 spojený se cvičením), 1 veřejné cvičení, 1 slavnostní otevření vlastní síně jednot: Omaha, Milligan, Praha, Linwood, Schuyler, So. Omaha a Crete. — V jednotě Black Wolf, Kans., toto čtvrtletí necvičily a Humbolt mně na dotaz opět neodpověděly, ačkoliv dvě prvně jmenované jednoty byly v státních závodech zastoupeny.

ni za třetí čtvrtletí 1899.

Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kol. cvičili žáci do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily žačky od 14 r.	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. žačky do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. Sokolky	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát odbyv. cvičení pořadové	Úhrnná návštěva	Počet schůzí.	Počet a jména odborů
—	—	—	13	1	221	17	—	—	—	—	14	1	154	11	—	—	—	—	2	22	3	
1	180	10	18	2	540	30	—	—	—	—	18	1	270	15	—	—	—	—	—	—	6	Sokolky.
1	64	8	6	3	264	44	—	—	—	—	6	2	180	30	8	1	48	6	—	—	6	
1	144	6	24	2	288	12	12	1	60	5	12	1	108	9	—	—	—	—	3	68	6	Sokolky.
—	—	—	24	2	720	30	—	—	—	—	24	2	850	25	—	—	—	—	—	..	6	2.
1	30	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	13	3	
3	102	17	5	5	200	40	3	3	72	24	6	5	264	44	—	—	—	—	—	..	6	Pěv., čten., div., dám trubači a bubenníci.
2	275	11	25	3	675	27	—	—	—	—	12	2	264	22	12	2	228	19	—	..	6	Sokolky.
1	40	5	8	4	424	53	—	—	—	—	8	2	216	27	—	—	—	—	—	—	3	Sokolky.
10				22				4				16			3							

ny 2 výlety, 1 divadelní představení, 1 zahradní slavnost. Na zdar!

J. C. Křišťan, náčelník župy Střední.

ni za III. čtvrtletí 1899.

1	134	6	21	2	429	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	Dram., pěv., cvič.
1	50	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	10	3	Dram. a cvičící.
1	131	6	18	1	99	5	—	—	—	—	..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	Cvičící.
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	Dram. a cvičící.
el.	12	1	12	1	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	32	3	Cvičící.
1	138	5	24	1	264	11	—	—	—	—	17	1	292	17	—	—	—	—	..	—	3	Cvičící.
—	—	—	4	1	36	8	4	1	36	8	4	1	18	4	8	1	84	10	2	76	3	Dram., pěv., cvič.
el.	30	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	16	5	Dram. a cvičící.
1	77	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	1	35	7	1	41	3	Cvičící.
5	572	29	79	6	831	44	4	1	36	8	21	2	310	21	13	2	119	17	10	175	29	

ývala T. J. S. Omaha, 1 závody státní odbyvány v Crete, Neb., dne 10. srpna, v nichž závodilo celkem 41 členů z následujících šak opět začnou v čase co nejkratším; též Jednota v Clarkson opět zahájí cvičení. Jednoty Linwood, Schuyler, Plattsmouth

Boh. W. Bartoš, župní náčelník.

(Pokračování se strany 184.)

vnitř držíce končír strmě ve směru k protivníku. Levou paži rovněž připažeme. Při obou srazech, jak v před tak i vzad, hled a směr prsou neměníme.

Udaný zde pořad přechodu budiž nám pravidlem. Ovšem, nedopustí se nikdo velkého hříchu, vykoná-li sraz na zad a vztýčí zbraň, aneb na před a skloní zbraň. Kdo užíval by však obou způsobů, musel by při těchto změnách veliti: sraz na zad a sklonit zbraň, neb sraz na zad a vztýčit zbraň! Při srazu ku předu musel by se pak stejně zachovati.

K vůli kratším povelům a vyvarování se rozdílů, lépe jest, když pro každý sraz uijem jeden způsob pohybů pravé paže, jak předem udáno. Dále není snad již ani třeba připomínati, že při srazu na zad, (cvičíme-li ve dvojicích) končír se skříží se na vnitřní straně. Při srazu na před opět končír se skřížíme ve vzpažení zevnitř a to též na vnitřní straně.

Ze srazu na povel: *Front face* (čelem), vykonáme $\frac{1}{2}$ obrat na pravo do stoje spatného.

The advance — posun.

Ze střehu vykonáme posun, když pravou nohou provedeme předkrok. Levá noha přejde na místo, jež před tím pravá zaujímala a vzdálenost obou nohou musí být ta samá, jako původně na střehu byla.

Posunem střeh se nemění, zamění se pouze původní místo, na němž jsme střeh zaujali.

Dbejme přísně toho, by tělo při posunu se neklátilo. Rovněž páže ani ruka nesmí se pohnouti. Některé školy šermu učí též posun přísunmo, neb obkrokem. My jich úplně vynecháme.

The Retreat — odsun

koná se ve střehu a podlehá stejným pravidlům jako posun s tím rozdílem, že koná levá noha zákrok a pravá následuje za ní, zaujmouc místo nohy levé. Posun i odsun cvičiti můžeme obdobně jakož i více posunů i odsunů může po sobě následovati.

The Extension — náprah.

Náprah je nápon paže. Hled, bys provedl jej čile, beze vsí námahy. Paže, ruka a končír utvoří jednu přímku, jsouce ve všech částech s výší ramena.

Náprah vykonáme pravou paží, aniž bychom kterýmkoliv jiným údem pohnuli a užíváme jej dvojím způsobem. Předně hledme přísně zachovávatí pravidlo, by každý útok záležel z náprahu a pak teprv do bodu. Úspěch každého šermíře závislý jest z velké části od umění přiblížití se hrotem co nejbliže k protivníku, aniž by sám velkému nebezpečí se vystavil. Toho docíliti můžeme hlavně náprahem, z něhož pak stále napnutou paží další záludy provádíme. Jest náprah předzvěstí útoku a jen v případě, kde protivník přiblíží se k nám blízko, pouhým náprahem jej zasáhneme, v kterémž případě náprah uijem co *repost* — *odbod*, jak později vysvětlíme.

The Lunge — výpad.

Výpad pro svůj ráz zaujímá důležité místo při šermu. Vlastnosti jeho mají býti: jistota a bleskurychlost.

Výpad z pravidla předcházeti má náprah. Výpad samotný provádíme ze střehu a to vždy jenom v před, rychlým napnutím levé a výpadem pravé nohy. Pravou nohou vypadnem co možná nejdále, ovšem že ne tak daleko, by rovnováže těla na závadu to bylo, při čemž přihlížeti musíme k tomu, by holeň pravé nohy kolmě na podlaže stála. (Pokrač.)

P o z n . — Vyobrazení podána budou příště.

O významu Sokolstva.

(Přednesl B. Bittner o slavnosti Tyršově, pořádané Sokolem Slávským v Chicagu, dne 23. m. m.)

„Zakladatelům Sokolstva a prvním obětavým pěstitelům sokolské myšlenky na české půdě nešlo o pouhé turnerství nebo akrobatství, oni neměli na zřeteli toliko vývoj a výcvik síly fyzické, nýbrž domáhali se při tom cílů vyšších, národních a mravních. Proto nenazývali sebe a své stoupence světoběžným jménem „gymnastů“ nebo „turnerů“, nýbrž pojmenovali své šiky po bystrém a smělém ptáku sokolovi, s nímž setkáváme se tak často v lidové poezii jihoslovanské. Srbskému lidu býval sokol od nepaměti zosobněním junácké křeposti a chrabrosti, a zvláště hrdinní Černoherci bývali všude známi jako „čachtí sokolici“. Otcům českého Sokolstva, Fuegnerovi a zvláště Tyršovi, běželo tedy o to, aby soustavným tužením těla a pěstováním junáckých ctností vychovávali českému národu neohroženou, vždycky k smělé myšlence a k ráznému činu hotovou gardu, k níž mohla by se vlast s důvěrou odvolati, kdyby došlo jednou k rozhodnému boji se silným a urputným nepřítelem. Heslem Tyršovým bylo: „V myslí vlast, v paži silu“ a už z této devizy musí být každému patrné, že pokládal pěstování myšlenky sokolské za věc vážnou a tak důležitou, že zasvětil jí celý svůj život.

A český lid vital první sokolské sbory s nemenším nadšením, než s jakým přistupovali tito stepili junáci k velkému úkolu, vychovati v českém národě nové, ráznější, tělesně i duševně silnější a statečnější pokolení. V letech šedesátých a sedmdesátých byli Sokolové skutečnou modlou českého lidu, bez níž neobešel se žádný veřejný podnik, žádná vážnější hnutí národa — ba vůbec žádná slavnost, žádná okázalejší pompa. A protože je český lid po veřejných parádách zrovna posedlý, byli Sokolové všude, ale chyba byla, že stávali u těch slavnostních příležitostí v jedné řadě s hasiči a veterány a že dělávali stejně ochotně stafáž Národnímu divadlu a politické demonstraci, jako „svěcení stříkačky“ nebo „božímú tělu“. Toto příliš časté ukazování a blýskání se na veřejnosti mělo následek, že Sokolové sevšedněli, stali se kusem dekorace, jako ti hasiči a ostrostřelci — pro samé parády a slavnosti obírali se vždy více pozlátkovou slupkou a zapomínali, až skoro úplně zapomněli na vážné a významné jádro. K tomu přistoupilo ještě, že začali se někteří předáci sokolští chytat praktické politiky, prospěchářské a ramenářské, že přenášeli šplhání z tělocvičny do arény veřejného, občanského života, začali se honiti za tituly, poctami a úřady — to všecko vedlo ke smutnému úpadku pravé, ryzí sokolské myšlenky ve staré vlasti.

Nu a jak vypadá to se sokolstvem u nás, v české Americe? Také naši Sokolové zdvihli Tyršův prapor, také naše jednoty vydaly se do národní práce s heslem „V myslí vlast, v paži silu“ — ale jak se zdá, nejsou si všechny dost jasně vědomy, jak mají si vykládati toto okřídlené slovo, jak mohou nejlépe sloužiti své vlasti. Pojem vlasti je různý podle toho, kdo jej vyslovuje. Moderní, osvícený člověk nalézá vlast a úrodné pole svého působení všude, kde může svým krajanům něco dobrého prokázati, kde může své pokrevence povznést k důstojnějším a mravně dokonalejším životu. Pracovati pro vlast, znamená oblažovati a zušlechťovati její příslušníky. A k tomu, k takové práci vlastenecké mají dost příležitosti i Sokolové česko američtí. Chtějí-li se naši Sokolové vyhnouti úpadku, který stihl většinu jednot v Čechách, musí se pečlivě vyhýbat úskalí, o něž narazili bratři ve staré vlasti. Musí se státi opravdovými, upřímnými žáky Tyršovými, nesmějí při tužení paží zapomínat na první část jeho hesla — vedle tělocvičny tělesného třeba

jim nezanedbávati ducha. Němci kladou u svých turnerů na t. zv. "geistiges Turnen" (cvičení ducha) neméně důrazu než na bradla, hrazdu a činky, a naši Sokolové musí to dělati také, nechtějí-li utonouti ve spoustě zábavných a sportovních klubů. Heslo "Přeskoč, přelom, ale nepodlez!" má hluboký význam. Ono připomíná Sokolům, že mají být pěstители chrabrosti, neohroženosti, zkrátka pravé mužnosti — že mají nenávidět všecko ramenářství, každé krčení, všecku obojetnost, pokrytectví a podlost. Pravý muž vystupuje na venek skromně, ale uvnitř je brdým, znaje svou mravní sílu; pravý junák nevnučuje nikomu své přesvědčení, ale je-li třeba přiznati barvu, činí to bez rozpaků, bude-li to někomu vhod nebo nevhod; pravý Sokol je vždycky hotov pomoci paži i hlavou, kdekoli potká fyzickou nebo morální bídu. Takovými chtěl mít Sokoly nezapomenutelný Tyrš — a naši Sokolové nabudou vážného významu a skutečné ceny v našem veřejném životě teprve tehdy, budou-li tento odkaz velikého svého mistra důsledně plniti.

Ne ten miluje svůj národ, kdo velebí šmahem všecko, do čeho se jeho krajané pouštějí. Ne ten je dobrým vlastencem, kdo buď mlčky nebo úlisným slovem schvaluje každou jejich hříčku a kde jakou jejich křehkost jenom proto, že byla spáchána českými lidmi. Pravý přítel svého lidu mívá sice upřímné potěšení z každého českého úspěchu, ale při tom nezavírá svévolně oči před slabostkami a nežádoucími výstřelky české povahy. Vidí dobře, že se náš obecný lid honí trochu příliš po bezvýznamných zábavách a pustých tancích, že se mnohem raději rozptyluje, než aby přemýšlel vážně o svých poměrech a potřebách, než aby se rozpomínal nad svou budoucností. Pravý přítel svého lidu, upřímný Tyršův ctitel bude hledět, aby odvrátil své krajany — pokud je to možná — od všech frivolních hloupostí, aby je navykal zábavám ušlechtilým, kde se holduje dobrému mravu a kde spojuje se příjemně s užitečným. Nikomu nehodí se tato záslužná práce lépe než našim Sokolům — doufejme, že přihlásí se za Sokolem Slávským také jiné sbory, doufejme, že zavládne letos v naší velké kolonii poněkud šilejší ruch, který bude důkazem, že je mezi 80,000 chicagských Čechů aspoň několik set jednotlivců, kteří mají potřebu ušlechtilějšího, vzdělaných lidí důstojného požitku. —"

Prostná cvičení v tělocvičné soustavě Tyršově.

Načrtl Václav Pexa.

O vynikajících vlastnostech Tyršovy soustavy tělocvičné bylo již mnoho psáno a také již rukou nad moji popolanější. Hodlám proto dnes na zvláštním příkladě jasněji jaksi doličiti skutečnost různých a četných předností Tyršovy soustavy, jak samy o sobě tak i oproti soustavám jiným. Zvolil jsem k tomu cvičení prostná.

Přihlédneme-li bedlivěji k Tyršově soustavě prostných cvičení, tu záhy vyniknou nám všechny základní rysy, jimiž právě se vyznačuje Tyršova soustava vůbec. Zřídka tu především pevné a jisté uspořádání, na základech téměř vědeckých založené, ale zároveň vidíme, jak Tyrš se tu neváže po školácku toliko na suchou teorii, nýbrž jak při vši své přesnosti neustále přece přiblíží i k jiným důležitým stanoviskům, tak k účelnosti, praktičnosti a zejména ke kráse. A tak Tyršova soustava prostných cvičení volbou vhodných dělidel jednotlivé cviky prostné netoliko rozřazuje a třídí, nýbrž ona i vylučuje a vymítá cviky neúčelné, nevhodné a nepěkné.

Již samotný pojem prostných cvičení dle Tyrše a zařazení jich v celé soustavě tělocvičné jest pro Tyršovu soustavu něco tak význačného a rázovitého, že ihned z něho již postřehneme velký rozdíl mezi soustavou Tyršovou a soustavami jinými.

Náležitě rozvržení látky, toť bylo první a nejdůležitější podmínkou, kterou kladl Tyrš na každou řádnou soustavu, proto ovšem snažil se ve své soustavě voliti vezdy dělidla nejpodstatnější. Tyrš rozděluje veškerá cvičení tělesná dle toho, jak lze je prováděti, zda bez pomoci aneb bez odporu jiných, či toliko pomoci a při odporu jiných, dále pak v obojím případě dle toho, třeba-li ku provedení cviků nářadí čili nic. Dle toho rozdělil veškerá cvičení takto: 1. Cvičení bez nářadí a bez pomoci neb odporu cvičenců jiných. 2. Cvičení nářadová. 3. Cvičení toliko pomoci jiných provádětná. 4. Úpoly.

Jsou tudíž cvičení prostná dle Tyrše taková cvičení, jež každý jednotlivce prováděti může na pouhé půdě bez nářadí, bez pomoci a bez odporu cvičenců jiných.

Z tohoto Tyršova pojmu prostných cvičení vidíme patrně, že tu Tyrš za rozhodující známku zvolil skutečně nejpodstatnější znak prostných cvičení, ten totiž, že cvičení vykonávati může každý cvičenec naprosto sám, bez nikoho a bez ničeho. Každý jiný znak prostných cvičení jest dojista méně již podstatný, a proto každé jiné vymezení prostných cvičení, které není sestrojeno na základě rysu Tyršem za nejpodstatnější uznaného, bude více či méně pochybeno.

Tak Spiesz u Němců první vymezuje prostná cvičení a to jako "cvičení, jež bez nářadí, za okolností, které dopouštějí nejvolnější činnost, mají tělo cvičencovo uvolňovati." Spieszovi tedy rozhodujícím bylo to, že prostná cvičení jsou cvičení bez nářadí, a tak vidíme, jak Němci řadí mezi prostná cvičení i taková cvičení, jež jsou s prostnými cvičeními skutečně tuze málo příbuzná, jež však od příbuznějších sobě zřejmě byla odtržena. Ravenstein na př. ve svém "Volksturnbuch" řadí ku prostným mimo odpory, přetlaky, skupiny a j. také i zápas, tedy cvičení, jež přece šermu a jiným úpolům daleko jest příbuznější nežli prostným, k nimž zařazen byl pouze dle vedlejšího svého znaku, že totiž provozuje se bez nářadí, nehledě ostatně ani k tomu, že při zápasu protivník vlastně již zaujímá místo nářadí. Také v novější době na př. J. C. Lion v "Encyklopaedisches Handbuch des gesammten Turnwesens" řadí ku prostným skupiny, odpory a jiná cvičení, jež Tyrš od prostných naprosto odděloval.

Ale srovnáme-li Tyršovo vymezení prostných cvičení se cvičeními, jež v jeho soustavu skutečně jsou pojata, tu napadne nám dojista, že jsou ještě mnohá jiná cvičení, jež Tyršově v měru prostných vyhovují a v soustavu přec jenom pojata nebyla. Tu právě stojíme před druhou význačnou vlastností a velikou předností Tyršovy soustavy vůbec, že totiž Tyrš i přes nejpevnější stanovisko theoretické nespustil nikdy se zřetele i stanovisek jiných, zejména praktičnosti a krásy, na jichž základě mnohé cvičení ze své soustavy dovedl vyloučiti. A tak i ze cvičení prostných vyloučil Tyrš celou řadu cvičení, jichž buď vůbec nevíme, jako na př. pohyby hlavy, anebo jež sice také víme, ale jenom jako různosti. Některá z těchto cvičení jsou sice prospěšná, ale ne valně krásná, jiná jsou zase zábavná a pod., ale vesměs jsou to cvičení, jež se naprosto nehodí mezi prostná cvičení, jichž účelem má býti dle Tyrše souměrné cvičení těla s význačnou působivostí na krasocit. Prostná cvičení Tyršovy soustavy liší se tím značně od prostných cvičení v jiných soustavách, v nichž buďto se k těmto Tyršovým stanoviskům, řekl bych vylučovacím, více či méně nepřiblíží, anebo v nichž nabyla jiná stanoviska vrchu. Tak Němci uvádějí při prostných vždy snad na př. cvičení hlavy, anebo všechna možná cvičení, jež my jako "různosti" od prostných oddělujeme. Velice pěkný příklad soustavy prostných cvičení, jež sestrojena jest na základě docela jiném nežli soustava Tyršových prostných, poskytují nám prostná cvičení švédské soustavy, v níž stanoviskem rozhodujícím jest účinek na tělo lidské, na svalstvo pak těla lidského zvlášť. I vidíme tam některá cvičení, jež jsou sice pro cvičení těla jistě znamenitá, jež však stejně jistě rozhodně jsou nepěkná, proč v Tyršově soustavě jich není. Jako význačný příklad takových cvičení uvádím základ v kleku s koleny rozevřenými.

Do podrobností o Tyršově soustavě prostných cvičení se pouštěti jest v tomto čísle sice nemožno, doufám však, že již i z tohoto celkového pohledu vznikne jasně její přesnost i její krása, a že snad i tento krátký náčrtek přispěje vůbec k ozřejmání výtečných vlastností celé soustavy Tyršovy, jejíž ryzost a neporušenost zachcíváti káže nám nejenom věčnost k dru. Tyršovi, ale věru i vlasní náš prospěch.

DOPISY.

New York, dne 30. listopadu 1899. — Tak tedy "Happy New Year" a "Merry Christmas"! Musím si přispíšit s tímto zde tak obvyklým přáním, neboť svátky jsou již za dveřmi a tento rok se již v našem milém časopise neshledáme. Však ale ještě jiná jest příčina, proč začínám s tímto novoročním a vánočním přáním.

Jest totiž v Sokolovně veliká zásoba vína všeho druhu a nejlepší jakosti, a láce úžasné, a proto činím na to pozorna všechny, kteří na svátky víno kupují, by si neobtěžovali a zašli si do Sokolovny, kde budou jak náleží obslouženi a dostanou zboží první třídy. Zvláště bratři Sokolové a sestry Sokolky zajisté nezapomenou; mají koupiti jinde, mohou raději koupiti ze svého a podporovati své, a proto tedy si přifukněme a ještě jednou "Happy New Year!"

Schůze, ve které navrženi úředníci a výbory pro příští rok, náleží minulosti. Byla navštívena jen což, že jsme se z počátku obávali, že nominace ani nebude moci býti provedena. Později se dostavila hrstka Sokolů, tak že to přece vypadalo jako schůze. Za příštího starostu navržen a již také jako zvolen, poněvadž "běží" sám, bývalý osvědčený starosta jednoty naší, Sokol Josef Kadlec, za prvního náměstka Sokol Fr. Lier st., za druhého náměstka Sokol Ferd. Martyny, který bude též příštím náčelníkem nadále. Navržením a zároveň zvolením těchto tří Sokolů na místa nejen čestná, ale i důležitá, jsme opět dokázali, že přejeme si, by osudy jednoty naší řídili mužové, kteří jsou Sokoly skutkem a nejen dle jména a kteří dovedou sbor, jako jest náš, vždy jak náleží reprezentovati. K tomu bylo vždy přiblíženo a doufám, že bude i na dále.

Milý a obětavý dosavadní starosta náš, Sokol L. C. Frank, se prozatím po tříletém starostování uchýlí na odpočinek, ale tím není řečeno, že snad navždy, a nepochybuji ani dost málo, že br. Frank starostou zase bude, a jsem dokonce jistý, že kdyby byl mohl býti přítomen ve schůzi nominační, tedy by se asi byl předsednického kladívka nezbavil. Odstupujícímu i nastupujícímu starostovi volám upřímně Na zdar!

O ostatních úřednících a výborech se zmíním příště, budu-li totiž zvolen a kdyby ne, tož do Sokola psáti mohou přece. Za dopisovatele navržen se mnou upřímný Sokol a nejpilnější cvičenec, br. Josef Knedlhans.

Jsem v Americe na osmnáctý rok a za ten čas odbýváno bylo již mnoho sjezdů různých českých podpůrných spolků a řádů a ačkoli vedle podporování se říká o sobě snad všechny tyto spolky, že jsou též národní, vzdor tomu však snad ani jediný sjezd kteréhokoliv z těchto spojených spolků českých Sokolstva sobě ani nepovšimne.* A bývali delegáty v těch různých sjezdech i Sokolové, však snad ani jediný (mimo Sokola Trásky ze St. Louis, nemýlím-li se) neměl tu odvalu a tolik sokolského přesvědčení s sebou, by hleděl prosadit, by více všimáno bylo tělocviků a pěstování zdraví, a od toho že zde jest naše Sokolstvo, a aby se mu poskytovala všemožná mravní, právním mravní, podpora. Když dnes jest navržen k některému v nemoci a v úmrtí podporujícímu spolku muž, žádán se zajisté nezeptá, kde študoval a kolik prošel škol, ale první, po čem se ptá každý, jest, je-li zdravý, stačí, když navrženec umí číst, a třeba ani ne, jen když jest zdravý.

Pravil jsem, že i Sokolové bývali delegáty do těch různých sjezdů, ale ti se bezpochyby řídili výrokem jistého Sokola, který kdys řekl, že jest Sokolem jen dokud je ve schůzi anebo dokud má na sobě stejnokroj. Dle mého má býti Sokol vždy Sokolem, ať jest kdekoli.

Jedna věc jest nepopíratelná, a sice ta, že naši krajané učinili pro Sokolstvo dosti, ba někde i mnoho, ale pro tělocvik rozhodně málo. Ba Sokolové samotní hlavní účel svůj pomíjí, tělocvik nepřestávají a neuznávají, neboť když sami neví, mohli by aspoň svoje děti do cvičení posílati a dopřáti jim trochu zábavy a osvětlení, tak aby se staly čilejšími a i ve škole chápavějšími.

Superintendent školní rady ve Velko-New Yorku, pan Jasper, řekl asi před rokem, že zřízení letních tělocvičen pro děti jest pravým dobrodiním a že by mělo být hleděno k tomu, aby poblíže každé školy tělocvična, ať již letní nebo zimní, zřízena byla, a dodal, že věří, když děti do jisté míry se vydovádí, proběhají a užijí všeho, co tělocvična jim dáti může, že také lépe chápají a lépe se učí. Pan Jasper řekl zajisté něco, o čem jest přesvědčen a přál bych si, aby i naši a zvláště Sokolové, si toto dobře zapamatovali. Že by děti přišly k úrazu v tělocvičně, jest pouhou domněn-

* P. r. — Pouze na sjezdu Jednoty Táboritů v St. Louisu více jak před rokem odbývaném, bylo vzpomenuo důležitosti Sokolstva, pěstění tělocviků, pro spolky podpůrné, i usneseno přijímatí za členy J. T. Sokoly cvičící bezplatně (t. j. bez placení vstupného příspěvku).

kou a zajisté že desetkrát spíše přijde dítě k něčemu nemilému na ulici, než ve cvičárně.

Jest to opravdu kormutlivé, povážíme-li, že ze 165 žáků v naší chlapecké škole tělocvičné jest pouze asi 43 chlapců, jichž otcové neb bratři jsou Sokolové. Týž poměr bude asi také ve škole dívčí. Kde že jsou děti ostatních Sokolů? Zde bychom si mohli vzíti příklad z našich národních odpůrců Němců, nejen zde, ale i ve staré vlasti. Považme, kolik mají členů spolky turnéřské a kolik jich cvičí a kolik dítek navštěvuje jejich školy tělocvičné! A že bychom se i my dočkali 60 nebo jen 50letých cvičenců, tomu zajisté žádný z nás nevěří. Jsouť Sokolové 35 nebo 38letí, a již myslí, že jsou příliš staří na cvičení a pak hmotný a okamžitý užitek z toho není — tak co — škoda řeči.

Jedna věc se mně od našich Sokolů opravdu zamlouvá a jest chvályhodná, a to jest, že ať sem do okolí Sokolovny přijede z kterékoli části velikého New Yorku některý z bratrů, nikdy žádný neopomene zaletět si na jednu do našeho společného hnízda, a často se zde sejdou Sokolové, kteří se již slušnou řadu let neviděli. Pak ovšem není vzpomínkám a vyprávění konce.

Na náš pěvecký odbor můžeme býti plným právem hrdi. Kdekoli na veřejnosti vystoupí, vždy potlesk nechce bráti konce a naši hoši jsou nuceni opět a opět opakovati. Nepřeháním, když řeknu, že jest to nejlepší pěvecký sbor zde u nás, a proto těšíme se na požitek, který nám na boží hod vánoční připraví provedením opery "Marta", kterou pilně a svědomitě studuje.

Dram. sbor sehrál frašku "Můj medvěd a má neť" v neděli 19 listopadu při pěkné návštěvě; jediné, na co si mohu naříkati, jest ten neustálý hřmot od nálevny a potom pouštění malých dítek do divadla, tak že když jest v nejlepším, slyšíte hned tady, hned zas tam "Maminko, já chci domů", anebo pláč. Lidé, kteří přišli do divadla k vůli požitku a zábavě, to ovšem nemají rádi. A děti nejsou-li aspoň desítileté, tomu divadlu tak jako tak nerozumějí. Očekával jsem, že dram. sbor v tom něco učiní, ale až posud se nic v tom ohledu nestalo, a proč také? Vždyť jinde také tak se děje. Návštěvy divadel se strany Sokolů nejsou takové, jaké by býti měly, zvláště když tolik bratrů si listky pro celé období ponechalo. Čím to jest, to sice vím, ale neřeknu, proto že by řekli, že zase haním, řeknu pouze tolik, když již ten lístek mám, tedy jest to stejné mám-li sedět doma anebo jít se trochu pobavit. V tom ohledu se zdá, že nesokolové nás více podporují, než vlastní bratři.

Konečně budeme mítí již také v tomto období poučnou přednášku a sice v neděli dne 17. prosince, odpoledne, jest však již také nejvyšší čas; na přednášky jsme si letos nepřivstali!

Dle stanov NJS hlava X., článek 7., stránka 34. jest povinností sboru uložiti členům svým poplatek 10c. na výlohy sjezdové a sice po tři roky, počínaje rokem 1900 platí se 10c. ročně a to na začátku roku. Schůze platební naše bude 8. ledna 1900 a tento 10centový poplatek jakož i 10c. na svob. školu a 10c. Východní župě bude v mimořádných případech vypsán.

Upozorňuji ještě bratry, že dluhování poplatek déle tři měsíců může pro ně mítí nemilé následky a proto bych každému v jeho vlastním zájmu radil, by svoje příspěvky každé tři měsíce si vypořádal. Dbejte na pořádek a budete mítí pořádek.

Na zdar!

Alois Bohdanecký.

Philadelphia, 2. prosince 1899. — Bratři Sokolové! — Právě dnešní den chápu se péra, bych také něco sdělil o naší jednotě philadelphické, aby se neřeklo, že snad už jsme zahrabáni. Nikoli! Pracujeme pořáde tak, jak jsme pracovali dříve, až na některé Sokoly. Kterak by to bylo krásné, kdyby tak všichni stejně pracovali, jak jich pracuje jenom několik z celé jednoty. A ti si právě zasluhují poděkování, neb dbají, aby postupovala naše jednota. Ale čeho se jim za to dostane? Jenom ještě trošku nevlídnosti od těch nepracujících Sokolů, když je pobízejí, aby také trošku více pracovali pro sbor.

Ale to oni neuznají, neboť oni mají docela jiný účel sokolský; jenom kde jest jaký tanec, to jsou tam první, ale ve cvičení? Kde pak! To je prý moc těžká věc pro ně, kdežto by mohli dobře cvičit a sobě i sboru prospívati.

Právě také v tomto dopise musím uveřejnit, že se k nám připojila sokolská jednota Mošna. Tato věc měla už dávno být dokončena, neb na tak málo Čechů aby zde byly dva sbory sokolské, nebylo moudré. Už jsme dávno mohli pospolu pracovat. Fročež bratři Sokolové napněte páže své a krácejme tak, jak naše zásady sokolské hlásají a uvidíme, jak bude vzkvétat jednota naše.

Těž bych napomenul naše cvičící Sokoly, aby ten jeden večer v týdně obětavali a do cvičení se dostavili! K čemu se zařizují tělocvičné sbory? Jenom k tomu, aby naše mládež docílila zdravého a svalovitého těla, což není nikomu na škodu. Cvičení odbývá se jednou týdně, v pátek večer o osmé hodině. Školní dívky od 7 roků do 14 roků v sobotu odpoledne a Sokolky ve čtvrtek večer v 8 hodin. Ať si každý povšimne, kdy cvičení se odbývá, aby neměl žádné výmluvy.

Těž bych připomenul všem členům naší jednoty, by se každý do příští schůze dostavil, neb nám připadá schůze volební. Doufám, že se každý dostaví a přijme na sebe úřad, do kterého bude volen, i že bude pracovat s takovou horlivostí sokolskou, pokud mu síla stačí, abychom mohli ukázat, že přece jenom spojenými silami se více dokáže. — Na zdar!

August Příbramský,
1425 Howard St.

V St. Louisu, Mo., dne 3. pros. '99. — V listopadové schůzi oslavili jsme památku úmrtí milého zakladatele sokolství Miroslava Tyrše. Po zahájení schůze oznámil br. starosta Fr. Wrána, že tato schůze jest schůzí slavnostní a vyzval přítomné bratry, aby povstáním vzdali úctu mužů, jehož duch mezi námi žije. Br. tajemník přečetl krátkou, avšak upřímnou vzpomínku ze Sokola pražského a tak oslava ukončena způsobem sice skromným, avšak upřímným.

Co platná jsou nadšení, co bohaté okrasy, velké schůze a jiné, na oslavu velikých mužů, když to, co oni nám vytkli, nečiníme. Oslavme každý den, nikoli jen úmrtí, ale i žití M. Tyrše činěním našich povinností vůči Sokolstvu a tak zachováme nesmrtelné jeho jméno a i sami sebe!

Závody celkové blíží se krok za krokem k svému uskutečnění a tu jest mojí povinností oznámit, že i u nás se částečně také na Cleveland strojíme. Arci nejsem mezi těmi smrtelníky, kterým bude dopřáno spatřit hravé vlny jezera Erie, ale těšilo by mne mnoho, a též i jiné Sokoly, kdyby sbor náš mohl vypravit dvě čety do závodů. Zajistě by si to cvičenci naši zasloužili. Vždyť ze sto šedesáti členů nalezneme se právě jen dvanáct neb patnáct členů, kteří celý rok navštěvují cvičení neunavně bez pobídky. A tu již tu pili by sbor měl ocenit a dát jim příležitost ku dalšímu nadšení. — Co se vydání spojeného se závody týče, vím zcela jistě, že by sboru překážku činilo malou, neb naši jsou skromní a hledí vždy, aby sboru malé vydání činili. Těž zaslechl jsem poznámky Sokolů, že vyšle-li sbor dvě čety do závodů, že přičiní se, aby dáním do výhry sokolského obleku, který by sami zhotovili, částečně vydání změněno bylo. Proto cvičící bratři chutě do cvičení, aby unese-li se sbor na vyslání dvou čet, také dvě čety ve cvičení nalezi.

A nenechte se zahodit trubači a bubeníky, kteří na svoje vlastní výlohy Vás chtějí doprovázet a již nyní si příspěvky ukládají. Na zdar!

Výbor na zábavní večery pro žáky uspořádal první dva večery s úspěchem na začátek dosti dobrým. Přítomno bylo asi patnáct žáků. Doufám, že výbor ve práci bude pokračovat. Těž sbor Sokolek Vlasta na den díkůvzdání uspořádal zábavní večerek pro své členky u přítomnosti asi 50 členkyň. Bratři Sokolové, nenechte si ujít příležitost pěkného překvapení, jež Vám strojí naše sestry na Sylvestra a dostavte se. Těž pěvecký sbor Hlahol bude na Sylvestra mít několik pěkných čísel na programu a mezi jiným též Ostří Hoši, které zpívají Sok. L. Svoboda, V. Tušil, F. Procházka a Fr. Burian. Ochotnický odbor počíná si letošní sezónu věru čile. 5. listopadu dával "Jen žádný sněm", avšak slabá návštěva sklamala ochotníky a finanční výsledek sklamal zábavní výbor. Dne 3. prosince dávají "Sara", což doufám, že jim zklamání z prvního kusu vynahradí.

Což bratře řídíteli "Lišák a Smola" jsou ještě v New Yorku!

Některé Sokolové stále se domnívají, že neprávem byl vyloučen bývalý řídítel zpěvu Jos. Bergman ze sboru našeho a sbor stále pro onu záležitost poličkují a i nečlenům ku pomluvě příležitost dávají.

Abych učinil konec pomluvám, volím tuto cestu, bych sbor ospravedlnil. Sokol Josef Bergman zanechal řízení zpěvu, aniž by sbor o tom uvědomil a když sbor prostřednictvím tajemníka odboru se dověděl, že jsme bez cvičitele, zvolil žlenný výbor ze Sok. Pešouta a dopisovatele, aby Sok. Bergmana navštívil a s ním vyjednal, zda bude dále cvičit, aneb aby vrátil zpěvy sboru náležející. Poněvadž cvičitel odpověděl již dříve výboru od Hlaholu, že cvičit nebude, potvrdil nám svoje mínění a zároveň odepřel sboru zpěvy na něm požadované vrátit, i když jsme jemu výťah z protokolu předložili a oznámili, že Sokol Reiner a pan Čejka jemu peníze vypláceli za zpěvy. On sám veškeré vyjednávání přerušil, řka, že do síně více nepůjde. Nuže, je některý Sokol, který může udat jak p. Bergman dlouho cvičil po měsíční schůzi, když do zpěvu žádný nechočil? Asi dva měsíce se vůbec necvičilo, až se zpěvu ujal Sokol Jar. Vrána. Sbor pro zadržení spolkového majetku p. Bergmana nevyloučil, maje k němu účtu za mnohou obětavost pro sbor — avšak když byl třikrát upomenut účetníkem, aby svoje příspěvky zaplatil a on ani omluvu nezaslal, byl nucen sbor s ním naložit dle stanov. Že by byl sbor jemu dluhoval za tři cvičení, nevím, nebo sbor úředně dnes ještě od něho odstoupení ze cvičitelství neobdržel.

Doufám, že Sokolům, kteří se zajímají o věci již dávno prošlé, avšak do schůze v patřičný čas nepřijdou, toto vysvětlení postačí.

Na zdar!

Jan Dvořák,
dopisovatel.

V Long Island City, 4. pros. 1899. — Každého z min. měsíců chtěl jsem psát do Sokola Amerického, avšak nebylo mnoho nového v jednotě naší a stěžovat sobě na to neb ono bylo zbytečno. — Jinak jest tomu však dnes, kdy jest mně zaznamenati o našem druhém veřejném cvičení. Pokusím se svou "spisovatelkou v lomošti" podati zprávu, jak cvičení dopadlo dle vytknutého programu. Po třetí hodině odpolední, kdy tělocvičná síň naše velmi četně navštívena byla, jak Sokoly tak hostiní a rodiči cvičících dítek, přikročeno k pořadu: 1. Cvičení prostná, žáci. Do síně vstupuje za zvuků hudby 30 žáků se svým cvičitelem Sokolem V. Vančurou. Co tu za tisíce myšlenek projede hlavou při pohledu na ně! Co tu příštích našich nástupců a Čechů! Cvičení jejich bylo velmi krásné. Za ně zasluhuje díky jejich cvičitel br. V. Vančura, za jeho vskutku obětavou péči a práci. — 2. Cvičení skupinová, žakyně a Sokolky. Již jsem měl vícekrát příležitost Sokolky naše vidět cvičit, však tak ladně a přesně dosud nikdy. Každý pohyb, každý krok byl tak přesný, že to zasluhuje obdivu. — 3. Cvičení s kuležely, čekanci a Sokolové. Číslo to řízeno bylo br. náčelníkem Fr. Vančurou. Bylo tak úchvatné, že sami Sokolové i obecnost hleděli s údivem na krásné ty výkony. — 4. Cvičení na nářadí a hry — žáci. Jak se ti maličtí tužili. Bylo vidět, že všichni nám chtějí ukázat, že do cvičení nechodí nadarmo. — 5. Cvičení na nářadí a hry — žakyně a Sokolky. I zde též možno říci, že Sokolky naše se činí seč jejich síly stačí. O zdar provedení hlavní zásluhu nese br. J. Uher, jejich cvičitel, jenž je zvláště krásným a zábavným hrám naučil. — 6. Cvičení na nářadí — čekanci a Sokolové. Teď budeme něco vidět, — šlo od úst k ústům — a také jsme viděli. Cvičeno na brazdě, bradlech, na koni na šíř. Na každém jednotlivém nářadí bylo provedení čisté, bez přepínání sil. Zde nám Sokolové ukázali, co zmůže vytrvalost a láska k tělocviku. Bohužel, že jich však necvičí více. — 7. Proslov — starosta M. Truneček. Slovy nelíčenými, slovem k srdci, oslovil shromáždění starosta náš, br. M. Truneček. Poukázal v delší řeči, jak nutno jest pěstování tělocviku a obzvláště u naší mládeže, neb jen v zdravém těle zdravý duch, apeluje na rodiče, by v počtu co nejhojnějším dítky své do cvičení posílali. Řeč jeho ukončena salvou potlesku a souhlasu.

Ke konci sehrána byla jednoaktovka "Hluchý podomek", jež líbila se všeobecně. Každý kdo odcházel, přál si takových požitků více. Jest to pobídka pro nás bratři, bychom nebyli Sokoly pouze slovem, nýbrž také skutkem. Jen tím způsobem získáme si cti jeden před druhým. Na zdar!

Jos. V. Svoboda.

V Bruno, Neb., 4. prosince '99. — Naše celoroční schůze odbývána dne 3. t. m. Zprávy účetníka a pokladníka byly přijaty. Na to návrh podán a přijat, by bylo povoleno deset dolarů co pod-

pořa Sokolu Jos. Kudláčkovi, který již jest po 3 týdny upoután na lůžko, jsa těžce nemocen.

Pak přikročeno k volbě úředníků. Byli zvoleni následující bratři: Starosta F. Zelený, místopředseda Karel Zelený, tajemník Václav Blatný, účetník Jan Kubat, pokladník Josef Kudláček. Výbor majetku A. Proškovec, Josef Hlaváč a Ant. Otoupal. Náčelník John R. Stava, cvičitel Václav Blatný, knihovník Václav Blatný, praporečník V. Proškovec ml., dopisovatel do orgánu V. Blatný. Zábavní výbor: Fr. Zelený, Fr. Otoupal a Fr. Čapoun.

Na zdar! Václav Blatný, taj.

V Chicagu, dne 4. prosince 1899. — (Z Těl. Jed. Sokol Vlast.) — Bliží se konec roku 1899 a již za rok nastane nám 20. století, a protož myslím, že asi každého dopisovatele Nár. Jed. Sok. povinnost volá, by kladl účty z činnosti svého sboru za tento rok. Bude to asi těžké pro každého tak jako pro mne chlubit se činností svého sboru a jeho pokrokem.

Nuž, bratři, tak jako obyčejně budeme psát asi stejně: "O jednu zpět a nikdy v před;" toť nyní naše heslo! Už zapomněli jsme ty naše písně, které tak krásně zní a dle nichž bychom se měli řídit. Lvi silou! Hoj, Sokolici! Ku předu, ku předu, zpátky ni krok! Tenkrát byli jsme pravými Sokoly, když jsme je vše mezi sebou prozpěvovali. A tu nám není divu, když na vše zapomináme rok od roku a kdy místo ku předu kráčíme zpět. Vše nyní zdá se nám být všedním, co jsme před lety zvelebovali. Nedbáme, nepracujeme, jak jsme před lety činili, leč kdyby z toho plynul nějaký zisk. Nu, začínáme být Sokoly nové doby.

Bratři, doufejme, že se v tomto novém roce všichni jako jeden polepšíme, k čemuž já už předem volám Na zdar!

V sobotu, dne 14. října sbor náš pořádal veřejné cvičení, bylo to něco, čeho ještě nepamatuju. Když ve schůzi bylo ujednáno, by se veřejné cvičení odbývalo, tu as sbor se těšil, že nás uvidí, jak v hojném počtu, tak i jak jsme pokročili. A také že viděl! Když br. cvičitel žádal, by cvičení bylo pilně navštěvováno, neb nás chtěl jak se patří připravit, byly tu hned všelijaké výmluvy pohotové. Ten že nemá cvičební kraj, ten zase pracuje přes čas, některý že má do tělocvičny daleko! A tak jsme to dopracovali na čtyři. Byli to cvičitel Fr. Sklenář, Vojt. Hanuš, Mat. Pešek, Kar. Hanuš. To ale nebyla četa. Tu pak na požádání doplnili Fr. Kubá a Fr. Tumpach, členové to Sok. Slov. Lípy, kteří často naši tělocvičnu navštěvují, ač jsou od nás nejdále. Naši bratři se ani dost málo při tom nezastýdli.

Jmenovaným bratrům Sok. Slov. Lípy volám Na zdar!

Počtem členstva též sbor málo pokročil, za to na vyloučení by to šlo skoro lepe, kdyby se pořádkem některým nečekalo.

V sobotu, dne 3. února pořádkem maskární ples a doufám, že výbor sestávající z bratrů Jos. Smetany, Fr. Bicka a Vojt. Hanuše se přičiní, by se co nejlépe vydařil.

Tento měsíc nám připadá volba úředníků a výsledek doufám že bude oznámen příštím dopisovatelem.

Konče svůj dopis, přeju všem bratrům a jednotám zastoupeným v Nár. Jed. Sok. šťastné a veselé svátky a Nový rok, i znamenám se se sokolským Na zdar!

Kar. J. Hanuš, dop.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc list. 1899.

Příjem:		
Listopad 9.	TJS. v Little Ferry za III. '99	2.90
"	Sok. Česko-zábavní v Clevelandu za I. '99..	18.00
"	TJS. Budivoj v Detroit na III. '99	9.20
" 10.	Sokol Chicago v Chicagu na III. '99	8.10
"	T. J. Tyrš C. R. Sokol v Cedar Rapids, za III. '99	19.80
TJS. v New Yorku	za III. '99	92.40
"	Fügner v L. I. City za III. '99	13.00
"	" " " za B. p. & p.50
Od J. Čermáka	za prodané šerm. potřeby....	9.00
		172.90

	Přenáší se.....	172.90
TJS. v Milwaukee	přips. účet	3.50
"	v Crete za III. '99	10.30
"	Čechie v Chicagu za II. '99.....	16.50
	splat. na III. '99.....	3.50
	Za jeden výtisk Mendikových pověl06
TJS. Westfield,	dopl. na II. '99.....	.20
"	" za III. '99.....	5.50
Od Sok. V. Třisky	ze St. Louis na 2 klob....	2.50
TJS. Plattsmouth,	Neb., za III '99.....	7.40
"	Tábor v Chicagu přips. účet.....	15.40
"	Tyrš v St. Louis za II. '99	32.90
	za III. '99	34.60
	přepl. na IV. '99	1.10
	Úhrnem	\$306.36
	Hotovost z min. měsíce....	745.95
	Úhrnem.....	\$1,051.31

V y d á n í :

Listop. 13.	Poštovné jednateli od prvního července do 13. list.....	5.81
	Br. A. Wokalovi náhrada za cesty do schůzí výk. výb.....	2.60
	A. Kohlmanovi cestovné do cvičit. běhu do Chicaga a zpět do Milwaukee.....	3.50
" 18.	300 poštovních listků pro jednatele.....	3.00
" 21.	Sokolu Jos. Pokornému další náhrada za stravu, byt a cesty posl. běhu ze sboru Tábor	15.40
" 29.	Br. Fr. Lierovi za 2900 výt. Sok. Am. pro list. s výpr. a známkami	84.70
" 30.	Pořadatel Sok. Am. za listopad.....	20.00
	Úhrnem.....	\$135.01

Příjem \$1,052.31
Vydání..... 135.01

Hotovost	\$917.30 a sice fond pro příští běh cvič. ...	42.85
U. S. bondy	v kupní ceně.....	339.00
Hotovost skutečná.....		535.45
		\$917.30

Jan Černý, jednatel.

Zápisy o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 13. listopadu 1899. — Schůzi zabýval starosta, Al. Wokal. — Zápis o poslední schůzi po přečtení schválen.

D o p i s y :

Těl. Jed. Sokol v New Yorku oznamuje, že bratr Josef Řiha poděkoval se z výkonného výboru a na místo jeho zvolen Sokol Jan Černý. Dále že žádá záslužní listinu dvacetiletého členství pro Sokola Josefa Maršatu, který přijmut byl do jednoty dne 3. října 1879.

Sokolská Jednota Slovan ve Filadelfii zasílá opis žaloby proti br. L. A. Fischlovi. Bratři Jos. Brodil a Fr. Lier zvoleni byli co doplňovací výbor k vyšetření záležitosti.

Těl. Jed. Sokol Čechie v Chicagu žádá záslužní listiny pro Sokoly Jana Milotu, Matěje Pelikána a Josefa Pelikána, kteří přijati byli dne 1. února 1879, Fr. Hlava 7. června 1879 a Fr. Chmatal 3. května 1879.

Střední župa zasílá následující jmena soudců pro závody v Clevelandu: Za Čechii Petr Churaň, A. Kovařík a J. Anděl. — Za Plzeňský Sokol Fr. Pecival, Jos. Čermák a Ant. Haller. — Za Tyrše V. J. Čuchna a Vinický. — Za Chicago A. Červenka. — Za Tábor J. Pokorný. — Za Vlast F. Sklenář. — Za St. Louis V. K. Třiska, Aug. Tesař a A. Pešout. — Za Milwaukee Sborník a A. Pittner. — Za Manitowoc A. Kostlivý.

Tajemníku nařizeno, by dopsal župě Západní a Východní, aby seznamy zaslané doplnily.

T. J. Sokol v Milwaukee žádá za vyplacení jízdného pro svého zástupce na cvičitelském kursu. Žádosti vyhověno.

Jednota Cleveland zasílá částku \$16.50 co poplatků za druhé čtvrtletí 1899 a slibuje, že ostatní co nejdříve zašle.

Jednota Tábor přeje si věděti, zač dluhuje částku \$17.30 Nár. Jed. Sokolské. Jednatel má vysvětlení zaslati.

Br. Josef Čermák oznamuje, že prodal šermířské náčiní a žádá si věděti, má-li peníze zaslati výkonnému výboru. Uzavřeno, aby peníze odevzdal br. Kar. Štulíkovi.

Jednota Slovan ve Filadelfii táže se, mají-li členové přijmouti od jednoty Mošna platiti vstupné 50c. do Nár. Jed. Sok. Výkonný výbor tímto oznamuje, že ano.

Jednota Svornost z Morrisania zasílá stanovy k prohlédnutí. Starosta jmenoval Sokoly Vinc. Zvoníka, Frant. Vozába a Al. Wokala co výbor.

Účet br. Al. Wokala za jízdné do schůzi \$2.60 a jednatelův účet za poštovné vydání \$5.84 odkázány byly k vyplacení.

Přistoupeno k volbě jednatele na neprošlou lhůtu br. Josefa Řihy s následujícím výsledkem: První volba: Josef Wocel obdržel 4 hlasy, Jan Černý 3, Fr. Lier 2, Al. Wokal 1 a Fr. Hroch 1. Bratři Lier, Wokal a Hroch žádají, aby volení nebyli, poněvadž nemají s dostatek času, by úřad jednatele výk. výb. zastávat mohli. Druhá a třetí volba byla též bezvýsledná, až při čtvrté volbě obdržel Sokol Jan Černý 6 hlasů, načež jej starosta za stanovitě zvoleného jednatele na dokončení lhůty Sokola Josefa Řihy prohlásil.

Na to schůze skončena.

Josef Wocel, taj.

New York, dne 4. prosince 1899. — Schůzi zahájil starosta Al. Wokal.

Nepřítomni Vinc. Zvoník a Josef Brodil, který později se dostavil.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

D o p i s y :

Sokol Ferd. Martyny, náčelník N. J. Sokolské děkuje se ze svého úřadu. Poděkování má přijíti v platnost dne 1. ledna 1900.

Těl. Jed. Sokol Vlasť omlouvá se, že jí není možno čtvrtletní zprávy zaslati, jelikož je bývalý účetní nevypracoval.

Br. Jan Moravec ze South Omahy žádá několik tělocvičných knih a zároveň též diplom ze závodů župy Západní, odbývaných v Omaze, Neb., 1898. Sokol jednatel má zprávy ze závodů prohlédnout a když br. Jan Moravec k diplomu oprávněn jest, má mu jej zaslati.

Sokol Cleveland omlouvá se, proč mu nebylo možno zprávy zaslati.

Jednota St. Louis zasílá částku \$68.60 co příspěvky za druhé a třetí čtvrtletí 1899.

Jednota v Crete zasílá zprávu a příspěvky \$9.80 za třetí čtvrtletí 1899.

Jednota Čechie zasílá částku \$20 na dlužnou částku \$32.40, ostatní že zašle později.

Jednota ve Westfield zasílá zprávu a příspěvky \$5.70.

Jednota Fugner v Long Island City oznamuje, že žádná šermířské náčiní nepotřebuje.

Jednota v Plattsburgh zasílá zprávu a poplatek.

Účet za Sokola Amerického a poštovné, znějící na \$81.70 odkázán k vyplacení.

Sokolu Česko-Zábavnímu v Clevelandu dává se lhůta k vyrovnání do příští schůze a pakli se nevyrovná, bude z NJS suspendována.

Jednoty Jiří Poděbrad v Clarkson, Komenský v Humboldt a jednotu v Prague, Neb., má jednatel o zprávy upomenouti.

Jednatel přečetl svoji zprávu za měsíc listopad, která byla přijata a do tisku odkázána.

Br. Fr. Lier zasílá nabídku na tisk Sokola Amerického. Jelikož žádná jiná nabídka nepředlehala, byla jeho nabídka přijata.

Nabídka zní následovně:

New York, 4. prosince 1899.

Výkonnému výboru Nár. Jed. Sokolské v New Yorku. Sokolové!

V odpověď na konkurs Váš v Sokole Americkém podávám nabídku na tisk Sokola Amerického a sice na 2500 výtisků za \$75.00 a každé následující sto za dollar. V ostatním přijímám všechny podmínky v konkursu obsažené.

Na zdar!

Fr. Lier.

Výbor na obstarání odměn pro výtečníky na cvičitelském kursu předložil tyto a zároveň i účet za ně. Odměny přijmuty, účet odkázán k vyplacení a jednatelem uloženo, aby odměny ty zaslal jednotám, ku kterým oni výtečníci patří a ty aby je výtečníkům dodaly.

Na uprázdněné místo poděkovavšího se náčelníka N. J. Sok. jmenován výkonným výborem první podnáčelník Sokol Josef Štibr. Za prvního podnáčelníka jmenován br. Ferd. Engelthaler a za druhého br. Antonin Haller. Tajemník má je písemně o tom zpravit.

Vzorky košil pro NJS předložili Sokolové Wm. Kunásek z Astorie a Emil Polák z New Yorku. Vzorek předložený Sokolem Emilem Polákem obdržel 2 hlasy a vzorek předložený Sokolem Wm. Kunáskem 8 hlasů, načež starosta prohlásil vzorek zvaný "Imperial" za přijatý. Cena košile \$1.

Nákrčníky přijaté pro příští dobu budou dodávány již hotové, ne k vázání, o něco delší než obyčejné nákrčníky toho druhu. Cena jejich bude 20c.

Výkonný výbor objednal 42 vzorky pro jednoty a pro sebe a Sokolové Jos. Kadlec, Jos. Brodil a Jan Pavlík mají míti dohled na zboží dodané.

Na to schůze skončena.

Josef Wocel, taj.

Členové noví a vyloučení.

— Z TJS v Newarku vyloučen Josef Mádlik.

V. J. Rychetský, taj.

— Z TJS Fügner vyloučen Vác. Šulc a Ang. Kodet.

Vác. Veselý, účetní.

— Do TJS ve Westfield přijat Fr. Náhlovský.

— Do TJS v Plattsburgh přijati Tom. Janda, Ant. Tříletý a B. Fanger.

— Z TJS Tyrš v Chicagu odstoupil Jan Koukol a Eman Opatrný.

Jos. Kostka, úč.

— Z TJS Vlasť v Chicagu vyloučen Fr. Kasandra.

Vác. Vránek, taj.

— Z TJS Budivoj v Detroit vyloučení pro neplacení Antonin Krejčí a Emil Příhoda.

John C. Tobias, taj.

— Do Čes.-Am. Sokola v Manitowocu přijat Štěpán Pech a vyloučen Fr. Lorberblatt.

Jan Hrubý, taj.

— Z TJS v New Yorku: Ve schůzi dne 13. pros. přijat pan Josef Kára; navrženi ve schůzi dne 25. prosince byli pánové: Antonín Vančura, Fr. Štěpánek a Alois Jedlička. Vyloučen pro nepoctivé jednání Boh. Stehno. Za TJS v New Yorku

Alois Bohdanecký, účetní.

— Do sboru Sokol Tábor v Chicagu přijat Vác. Čechie; odstoupil Josef Traksl. Fr. Hlava a Marek Boukal se u sboru vyrovnali.

Fr. Hercinger, taj.

— Od sboru "Čechie" v Chicagu odstoupil Jan Votava, Václav Votava, Josef Dymáček a Václav Mareš. Přistouplí: Josef Kalabša a Fr. Placek. Na zdar!

Ant. Havlík, taj.

Čtenářům Sokola Amerického v Americe!

Žádáme slušně všechny zdejší čtenáře Sokola Amerického, by laskavě sdělili jednatelem výk. výboru na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City, sídla tělocvičných spolků slovanských, a možno-li i místo, kde schůze konají, — pokud nejsou obsaženy v adresáři N. J. S. v Sok. Am. uveřejňovaném. Za jakoukoli zprávu ve smyslu tohoto svolání vzdáváme hned tímto povinný srdečný dik.

Výkonný výbor Nár. Jed. Sok. v New Yorku.

A. Wokal, starosta.

Jan Černý, jednatel.

Zasilejte ve prospěch německým ohrožených jednot sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korespondenční listky s pohledy měst a podobné poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln st., Chicago, Ills.

Bývalým posluchačům I. cvič. běhu N. J. S.

Slibil jsem doporučení Vám příhodnou knížku o tělovědě, fyziologii a zdravotvědě. Prohlédnuv několik děl o předmětech těch jednajících, shledal jsem za vhodné doporučení Vám:

Frant. Dlouhého Tělovědu a Zdravovědu

pro ústavy učitelské.

Knižka ta podává to nejnnutnější z tělovědy (i z fyziologie něco)

a jedná se v ní o první pomoci v úrazu i ze zdravotvědy obsahuje užitečná sdělení.

Cena knížky té (pěkně vázané), jež má 125 stran, 79 vyobrazení a přílohu s 5 tabulkami barvotiskovými jest pouze 1 koruna a 90 haléřů, t. j. asi 38 neb 39 centů. Nejlépe by bylo, kdyby ti, kteří si knížky té přejí, dopsali o tom jednatelem výk. výb. a ten by mohl objednat je, aby rozeslány byly přímo každému zvlášť, čímž ušetří se na poštovním.

Knižka jmenovaná měla by býti v každé sokolské knihovně, v níž ovšem mělo by býti v každé aspoň jedno dílo důkladnější o zmíněných výše vědách. Na zdar!

Dr. K. Štulík.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VYBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71st St. Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson st., L. I. City; Jan Černý jed., 437 E. 71st St. Jos. Wocel tajemník, 607 E. 83rd St.; Jos. Brodíl, pokladník, 336 E. 78th St.; výbor tělocvičný: Jos. Kadlec, Jan Pavlík, Fr. Lier; výbor účetní: M. Grabenstein, Fr. Hroch a Vinc. Zvoník. Náč. Ferdá Martyny, 1443 Ave. A, New York; podnáč. J. Štůbr, 84 McBride st., Cleveland, O. a Ferd. Engelthaler, Ced. Rapids, Ia.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ustř. výb.: st. Fr. Chrástil, jed. Ant. W. Švarc, 258 Graham Ave. Brooklyn, pokl. V. Hampl, náč. Fr. Bartuněk 318—71st St., podnáč. V. Hampl a K. Řehoř, fin. výbor V. Křížek, K. Řehoř a J. Uher.

SOK. JED. BLESK Baltimore; (schůze 3. pátek v "Bohemii", 932 N. Broadway), Sylv. Stiegler, dop., 1006 N. Castle St.

T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) Karel Rázička, jed.

T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. A. W. Švarc, 258 Graham Ave.

SOKOL CLEVELAND, (3. neděle v Sokolovně, roh Central ave. a Plymouth st.), taj. Frank Skala, 158 Croton St.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; (2. neděle v Sokolovně, čís. 6 Wendal ave.), taj. Fr. Vondrášek, 111 Petrie st.

SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev. O., (schůze 1. pátek v Sokolské síni) Frank Cais, Grand Army Ct.

T. J. S. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (první pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine sts.) J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg.

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.), Boh. Masák, 15 Nall Avenue.

T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (posl. sobotu v místnosti pí. Marie Bláhové) Fr. Tůma, taj.

T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., (čtvrtý čtvrtek v Sokolovně, Garden st.) Vác. Tůma, P. O. Box 11.

T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., (2. sobotu u Wokala, 1 Skillman ave.) taj., M. Beneš, 139 Crescent st., Dutchkills, L. I.

T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhý pondělí, roh 9. ul. a 15. ave.) Vinc. Rychetský 335 W. Kinney St.

S. J. ŠVORNOST, Morrisania N. Y., Max Grabenstein, 3493—3rd Av.

T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E. 71st St.,) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St.

SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., (1. pondělí v čís. 1808 N. 10th st.) Vác. Morávek, 1418 N. Front St.

T. J. SOKOL Schenectady, N. Y. — Aug. Sokol, P. O. B. 908.

T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 118 & 120 Meadow st.), taj. B. Kupec, 8 Sycamore St.

Župa Střední, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úředníci župní na 1899: Náčelník Jan Křišťan podnáčelníci Ant. Červenka a Jos. Pokorný, pokl. Fr. Sklenář, taj. Ot. Kovářík, 33 Emma st.

PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek), Ant. V. Kalík, 702 Loomis st.

SOKOL CHICAGO, Chic., (1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie ave., taj. Fr. Dag. Novák, 1060 So. Kedzie Ave.

TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. pondělí v síni "Čechie" 32—34 Emma St.), taj. Anton Havlík 525 Evergreen Ave.

T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., (1. a 3. čtvrtek u T. Andriele 1333—35 So. 40th Court), taj. F. Hercinger, 1433 So. 41 Ave.

T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. (2. úterý v č. 585—87 Centre ave., roh 18. ul.) A. Tittl, 625 Laflin St.

T. J. S. VLASTÍ, Chicago, Ill., (3. neděle v č. 3000 Union ave., roh 30. ul.) Vác. Vránek 692 So. Jefferson st.

ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu v síni Slovanské Lípy), Jan Hrubý 1123 So. 11th St.

TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; (2. a 4. čtvrtek v Čes. Am. Síni) Ant. Šabart, 1312 Vine St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.), taj. E. Široký, 4705 Nebraska Ave.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: Starosta A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. J. Šebek, 1407 So. 4th St., náčelník Boh. W. Bartoš, 1418 Rear Popleton Ave., John Mathauser, Václav Kunc a J. R. Fiala.

T. J. S. KAREL JONAŠ, Abie, Neb., (1. neděle) J. D. Hasík.

T. J. S. HVĚZDA ZÁPADU, Black Wolf, Kansas, (1. neděle), taj. J. F. Macek.

T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný.

TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděle v Sokolovně, 7th ave., bet. 2nd & 3rd st.), J. J. Hrbek taj., 1306 S. 2nd Ave.

T. J. S. JIŘÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. J. D. Koza.

T. J. SOKOL, Crete, Neb., (2. neděle ve své síni), taj. A. Daniel.

T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. J. Novák.

T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Frank Dočekal.

T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděle v Central Hall bratři Jichů), Fr. nk Hrdý, jed.

T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. W. B. Bartoš, 1418 Rear Popleton Ave.

T. J. S. Plattsmouth, Neb., (2. pondělí) taj. Ant. Hudeček, box 1112

T. J. SOKOL, Prague, Neb., (2. pond.), Tom. Vlasák, zap.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., (2. neděle), taj. R. A. Daříček.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. (1. pon.) taj. F. Radil, 16th & S St

T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; (2. a 4. neděle), jed. J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jan Černý, jednatel výk. výb. N. J. S., 437 E. 71st St., New York.

Věškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli,

#FIC.112